

Strasbourg, ngày 18/11/81

CĐ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 26/7/81, được biết con đã ý thức được Tu là tự giải thoát. Đó là điều đại phước đức cho gia đình con. Giữ lấy nó mà tiến chứ không nên động loạn mà mang họa.

Còn về kiếng thì hỏi anh N. thì rõ. Tự gắn lấy theo cách thức gần đây Thầy đã viết cho anh em ở Ô Môn là được.

Thầy đang trên con đường hoàng pháp từ Âu sang Á, sang năm, tháng 4 mới trở về Canada.

*Đinh giáng trần tạo nghiệp gánh mang
Công phu cố gắng thoát nguy nàn
Được không không được tùy duyên độ
Thoát khỏi trần gian nghiệp nhẹ mang*

*Nhẹ mang sáng suốt chuyển sang
Con đàng vĩnh cứu là đàng Trời sanh
Thực hành tu luyện đạt lành
Lấy không làm đích đạt thành Chơn Như
Bình tâm thực hiện cứu người
Qui tâm tự thức vui cười yêu thương
Yêu Cha tạo gánh tạo gương
Dạy cho mình đạo mở đường tự đi
Chẳng còn buồn hận sân si
Vui cùng các giới tâm thì quang minh
Xét xem Chơn Lý, chơn tình*

Thư Từ Lai Vãng

*Trời ban thanh cảnh do mình đạt thông
Năm trong định luật Hóa Công
Chuyển xoay chuyển đổi vòng khai minh
Thức tâm khai triển nội tình
Quý yêu Thượng Đế chính mình đảm đương
Từ đời qua đạo khai đường
Thức tâm tự giác, tự lương tự đi
Lời vàng tiếng ngọc khắc ghi
Sửa mình tiến hóa mới thì đạt an
Qui hồn qui vía đang hoàng
Chẳng còn động loạn khó an tâm hồn.*

Thầy
LSH

Mỹ Tho, ngày 20/9/81

Kính gửi ông Tám,

Trước, con kính thăm ông Tám và quý bạn đạo được mạnh. Hôm ngày 25/5/81, con có gửi thư đến ông Tám và trông thư ông Tám trả lời, nhưng đến nay con chưa nhận được, không hiểu thư con có lạc không? Con kính xin ông Tám chỉ dạy lại dùm con.

Con hành pháp đã lâu, chỉ tiến được đôi chút là con bớt sân và tánh con cũng sửa được nhiều. Nhưng còn về sức khỏe con thấy chưa hết.

Thư ông Tám, vừa hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì thời gian sau con bị mang chứng bệnh đau bụng. Lúc hành kinh mỗi lần đau rất nhiều. Được vài năm sau thì bác sỹ khám đã xác định con bị u nan buồng trứng hết hai bên, thì bác sỹ cho con lên giải phẫu. Con tưởng rằng khi giải phẫu xong là con sẽ hết bệnh để tu tiến theo các bạn và chồng con. Nhưng sau khi mổ vài tháng, con lại chuyển sang bệnh khác là bệnh rong huyết. Con phải trở vô bệnh viện nằm điều trị lần thứ hai. Điều trị một tuần không hết. Sau cùng bác sỹ cho nạo cầm huyết thì con hết bị ra huyết nữa mà con lại sang chứng bệnh phong thấp khớp, bị hai chân con đi đứng đau nhức. Sau điều trị tám ngày ở bệnh viện, con trở về, một tuần sau lại bị ra huyết trở lại nữa. Con rất buồn, biết rằng nghiệp chướng con kiếp trước làm điều gì không phải, nên lúc này con phải trả.

Kính thưa ông Tám, hiện giờ con đang mang chứng bệnh rong huyết, sau khi mổ vài tháng, viêm khớp hai chân, gối, tay, sau lưng, bao tử bị yếu, khi ăn không tiêu. Thỉnh thoảng bị đau bụng. Lâu lâu thì bị mệt, tim con đập mạnh, hồi hộp làm như thiếu hơi. Bị bệnh huyết trắng nữa. Thưa ông Tám, như thế có phải con đang trả nghiệp không? Hay con hành pháp có bị sai không? Vì chú N. có chỉ con thì con thờ cũng đúng mặc dầu bệnh. Nhưng từ ngày mổ đến giờ, con công phu rất đúng giờ và tập niệm Phật thường xuyên, để giờ công phu con định tâm và thanh tịnh. Được khoảng 30 phút, có khi 45 phút, có khi 10 phút. Nhưng mỗi đêm con công phu được 1 giờ 15 tới 1 giờ 30 phút. Con cũng ráng

Thư Từ Lai Vãng

cố gắng để con được hết bệnh và có sức khỏe để con được giải thoát.

Nhưng con rất tủi thân, con hành pháp vừa thấy tiến, ngồi công phu điển bộ đầu rút. Tiếp xúc bạn đạo, điển bộ đầu rút. Rồi bệnh trở lại, thì đi khám bệnh, vào bệnh viện vài lần là con lại không còn điển bộ đầu rút nữa, và hiện nay các chứng bệnh con vẫn còn. Con kính xin ông Tám chỉ và dạy con lại hành như thế nào để con trị được những chứng bệnh, để trước con được sức khỏe và sau nữa con được giải thoát.

Con kính xin ông Tám giải nghiệp cho con, dù con có chết cũng ráng tu cho tiến, để kịp các bạn đạo; và con có nghe được ông Tám giảng Mẫu Ái kỳ 12: “Dù cho tắm tối vẫn cây cho mình”. Mặc dù nghiệp nặng, con cũng cố gắng và con xin ông Tám giảng và chỉ cho con công phu như thế nào để con mau giải nghiệp. Con đội ơn ông Tám. Con không biết gì hơn là con cố gắng tu để ông Tám vui.

Cuối thư, con trông thư ông Tám. Kính chúc ông Tám mạnh cùng các bạn đạo.

Con
NTN

TB - Con ngồi thiền, 2 đầu gối nóng, và khi mê thì đầu con gật xuống ót kêu là sao? Xin ông Tám trả lời cho con biết.

Thư Từ Lai Vãng

Strasbourg, ngày 18/11/81

TN,

Ông Tám đã nhận được thư con và được biết con đang lâm vào đại nạn của nghiệp thân, nhưng ý chí vẫn sáng suốt chấp nhận và tự giải nghiệp.

Người tu luôn luôn ý thức rõ: Hồn là chủ của thể xác và sự kích động và phản động của thể xác là bài học thức tâm mà thôi. Có thức mới có tiến.

Hàng ngày nhớ niệm, thường niệm, vô biệt niệm lục tự A Di Đà thì mọi việc sẽ được êm xuôi.

Ông Tám trên đường du thuyết từ Âu sang Á, sang năm tháng 4 mới trở về Canada. Ông Tám sẽ cố gắng gửi thuốc về giúp con.

Chúc con vui tiến.

Ông Tám
LSH

TP HCM, ngày 16/9/81

Kính gửi ông Tám,

Đầu thư xin gửi lời thăm gia đình ông Tám mạnh giỏi. Con kể ông Tám nghe những đêm con ngồi thiền

Thư Từ Lai Vãng

thấy nhẹ nhiều lắm. Lúc đầu nguyện, rồi Soi Hôn, quên thờ Pháp Luân, con giật mình, nãy giờ mình không thờ. Con mới thờ Pháp Luân Thường Chuyển, ưa đếm lộn số. Nhiều khi con nằm thấy con thú và con đi chơi nhiều lắm v.v.. ông Tám. Con ngồi được một tiếng, sau con thấy chậm tiến quá, không biết con làm đúng hay sai? Con bệnh hoài. Ông Tám coi chỉ dùm con làm cho đúng, cho con đừng bệnh nữa.

Lúc này con đi làm không có diện ban ngày, phải làm ban đêm, nên con không có ngồi thiền được, nên nhiều khi con nghĩ buồn lắm. Không ngồi thiền cảm thấy buồn lắm. Con đi làm, con chỉ niệm Phật thôi, ông Tám ơi. Có khi cái đầu con nhức kinh khủng lắm, không chịu nổi. Không biết đó là bệnh gì? Chắc ông Tám ở bên này chắc chữa cho con hết bệnh đau đầu. Nhà con, bị chị em không có làm, sợ hại đến sức khỏe, nói con ngồi thiền mới bệnh. Chị con la con lắm. Có khi con giận gây lộn nữa.

Ông Tám ơi, cái tánh con còn nóng lắm, không biết chừng nào con mới hết nóng. Con nguyện trong lòng, con ước gì con hiền ai chửi mắng, con vẫn cười, không biết giận.

Con là em của chị HN. Nhờ chị, con làm pháp ông Tám, con mới biết. Con làm theo chị HN. Những cái gì hay, chị dạy cho con biết, nên con không có bạn đạo, không có đi đâu hết. Chỉ nắm pháp ông Tám, con làm một mình. Nhờ chị HN mà con biết ông Tám. Con biên thư cho ông Tám, những cái gì ông biết, ông Tám dạy cho con học để con làm cho tốt hơn. Thôi, con xin dừng bút nơi đây.

Hẹn thư sau con xin viết nữa.

Con chúc ông được nhiều sức khỏe và được một đêm ngủ ngon.

Ông Tám coi thư con gửi mấy lá trước, nhớ hồi âm cho con biết.

Con của ông Tám.
X.

Ông Tám thương yêu,

Con đã nhận được hai lần quà của ông Tám, một lần biên lộn là họ Lý và một lần đề tên LVP, con thật cảm động trước tình thương của ông Tám. Ước mong một ngày nào đó, con sẽ qua bên đó gặp ông Tám, chắc con sung sướng lắm.

Con ở đây thường bị cảm, con lấy thuốc ông Tám cho uống, nay đã bớt bệnh.

Gia đình con hiện đã có giấy bảo lãnh đi Mỹ. Nhưng chỉ có Má và con đăng ký, vì hai đứa em trai con, tuổi nghĩa vụ, rất khó đi. Nhà con hiện giờ còn 4 người, 3 người công phu, thằng em lớn nó hiền nhưng không chịu tu. Em X., con của dì Út con, làm ca đêm, nên có khi không công phu, vì ban ngày cúp điện. Tu lúc này cũng khó, ông Tám à.

Thư Từ Lai Vãng

Ông Tám thương, mọi chuyện rồi cũng qua. Anh Đ. trốn mất tiêu. Chú N. đi kiếm anh Đ. bị bắt. Con mất đúng một lượng.

Con đã hết buồn giận. Cảm ơn Thượng Đế đã giúp con. Cuối thư, con kính chúc ông Tám, bà Tám cùng thân quyến luôn an vui trong tình thương yêu của Cha lành.

Con của ông Tám
LTHN

Strasbourg, ngày 19/11/81

X.

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 16/9/81. Được biết con vẫn đi làm việc và ước nguyện được tu.

Con có thể thiền bất cứ lúc nào sau khi về nhà, trước khi đi ngủ. Con chỉ làm hai pháp như sau: Soi Hồn và Pháp Luân Chiếu Minh là đủ rồi. Con không nên vội thấy này, thấy kia, vô ích. Cần lập lại trật tự và sức khỏe là đủ rồi.

Thư Từ Lai Vãng

Chúc con vui tiến.
Ông Tám
LSH

HN,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 21/9. Được biết con đã nhận được quà và đang đăng ký đi Mỹ. Chú Đ. và chú N. lâm nạn, âu cũng là bài học tiến hóa về tâm linh, như trước kia ông Tám đã thọ hưởng trong khóa này.

Hiện tại ông Tám đang trên đường đi hoằng pháp, mang theo thư của của các con để phúc đáp theo tuần tự. Việc làm của ông Tám không bao giờ hết cả. Việc của Thượng Đế lúc nào cũng đang chờ đợi chúng ta cả. Chỉ có chữ Nhẫn thì mọi sự sẽ đạt thành.

Chúc con vui khỏe.
Ông Tám của con
LSH

Thư Từ Lai Vãng

TP HCM, ngày 13/9/81

Thầy Tám kính mến,

Hôm nay, con có chút thời giờ rảnh rỗi viết thư hỏi thăm sức khỏe Thầy cùng đạo hữu ở hải ngoại.

Thưa Thầy, đây là lần đầu tiên con viết thư cho Thầy, nhân tiện con có một số thắc mắc trong lúc công phu. Thầy cho phép con sơ lược lại quá trình tập luyện của con nghe Thầy.

Con bước vào con đường tu luyện Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí từ cuối năm 78 một cách tình cờ Thầy ạ. Do hai người bạn con nói chuyện luyện Pháp này, con xin tập Pháp, thật là một bất ngờ đến với con.

Ngay từ đầu, con đã có những ấn chứng về tâm linh. Con bỏ ăn mặn, tiếp tục luyện được 6 tháng, một buổi tối, đang thờ Pháp Luân, bỗng nghe bộ đầu chuyển dữ dội, phát ra những tiếng răng rắc. Sáng dậy, con thấy một lần nút từ giữa hai chân mày lên tới tận mỏ ác và lõm xuống. Từ đó, con rất thường thấy ánh sáng. Nay thì hết rồi.

Thầy kính mến, con bước vào học đạo lại không may không gặp Thầy lần nào cả, nên ngay từ buổi đầu, con thường xuyên tiếp xúc với các bạn đạo tu lâu như chú N., ông Sáu L., bà Bảy TĐ, bà Sáu K., chú Đ..

Tuy con không được gặp Thầy bằng xác phàm, nhưng con đã gặp Thầy bằng tâm linh Thầy ạ.

Một lần con có tên trong danh sách nghĩa vụ quân sự. Đêm đó con công phu xin Thầy và Ông Trên, thì lập

tức người con mê đi, quên cả bản thể, và điển rút dữ dội, như có ai nắm tóc kéo lên.

Kể từ hôm đó cho đến nay đã 3 năm rồi, có đi đăng ký nhưng chánh phủ không gọi nhập ngũ. Con biết Thầy thương con lắm. Có lần con ngủ quên, con thấy Thầy lấy ngón tay chỉ vào đầu mà lay dạy bảo: "Đến giờ công phu sao còn nằm đây". Con vùng thức dậy, lúc đó là 12 giờ 5 phút.

Thầy mển, có đạo con chuyển sang ăn mặn, trước điển của cá thịt làm con dục quá. tư tưởng nghĩ đến chuyện mà người tu không nên nghĩ. Đêm đó, con lại gặp Thầy qua giấc ngủ sau buổi công phu. Con hỏi và Thầy lấy ngón tay đâm vào bụng, tạo thành một lỗ tròn làm con giựt mình tỉnh dậy. Lúc đó là 4 giờ sáng rồi. Con tiếp tục công phu, xả thiền rồi nằm ngủ, gặp 6 ông thầy tu: 3 ông mặc áo vàng và 3 ông mặc áo nâu. Nhìn họ, tự nhiên điển rút nặng trĩu, luân xa chân mày quay mạnh.

Thưa Thầy, cho mãi đến tháng 8/81 gần đây, con lại được gặp Thầy sau buổi công phu, qua giấc ngủ. Con thấy Thầy ngồi ở hành lang, phía sau có hai người bạn con đang tham thiền và một cụ rất già đang ngồi hỏi chuyện với Thầy. Một lúc sau, cụ đó bỏ đi, con đến hỏi lần nút xương đầu của con sao lại hơi lệch về phía bên phải một tí? Thầy không trả lời, đứng dậy và lấy tay điểm ngay 4 cái hai bên đầu, mở ác và trung tâm Hà Đào Thành. Tay Thầy đến đâu, điển rút mãnh liệt đến đó. Đến nỗi làm như muốn cong người con sang bên trái, làm con giựt mình tỉnh dậy lúc 5 giờ sáng.

Thư Từ Lai Vãng

Thưa Thầy, sau buổi đó, 30 ngày sau tự nhiên con phát bệnh đau hông bên phải dữ dội, nằm xuống dậy không nổi. Con phải vào nằm bệnh viện mất 15 ngày. Ban ngày ở bệnh viện, ban đêm về nhà công phu. Con biết Thầy rất thương con nên đã dùng điển để đỡ nghiệp thân cho con. Nhưng nghiệp chướng của con, con phải mang lấy. Đến nay con đã xin ra viện rồi Thầy à.

Thầy kính mến, Đạo hữu bên đó chắc tu đông lắm phải không Thầy? Theo con nghĩ, người ngoại quốc chắc tu ít lắm, vì họ mang chủ nghĩa duy vật quá, cái gì cũng bắt chứng minh. Ở VN bây giờ cũng vậy.

Thầy mến, gia đình, xã hội thật là bài học vô giá. Thật may mắn cho những ai gặp được pháp này phải không Thầy? Chính bản thân con, lúc bé bán cho chùa, ở chùa bảy tám năm, rồi ở trong các làng đạo công giáo. Đi nhà thờ, tiếp xúc, học hỏi ở các soeur, nhưng về nhà nội tâm con trống rỗng. Nhưng khi con nhìn được cảnh chết chóc, nhà cửa đổ nát đó, chiến tranh làm cho con bồi hồi thương xót. Về nhà nghĩ miên man, chẳng lẽ con người chịu cảnh khổ mãi sao? Đời sống con người chấm dứt nhanh quá và đơn giản vậy hay sao? Nhưng bây giờ thì khác rồi Thầy à. Chính con phải ngạc nhiên với chính mình. Tự nhiên con đứng vững với tất cả. Đến ngay người thân họ hàng chết, con không rơi được một giọt nước mắt. Con nghĩ: tứ đại rồi trở về tứ đại. Chỉ còn tồn tại một tâm linh tiến hóa sang cõi khác học hỏi.

Thầy kính yêu, con thấy làm người VN thật diễm phúc. Ở bên này tuy thiếu thốn về vật chất, phải kiếm bữa cơm bữa cháo. Nhưng may mắn gốc đạo lại ở xứ

này. Người học đạo có cơ hội thử thách. Có những lúc con động loạn đưa những người bạn cho đi vượt biên, con cũng muốn qua đó lắm, nhưng còn nặng gánh gia đình. Ba mẹ đều quá già yếu. Những đêm công phu, ngồi nghĩ lại thấy sao mình còn đại khờ quá. Đã là người tu thì ở đâu cũng phải tu, đi đâu cũng chỉ có Trời với Đất, cũng phải làm và ăn. May là nhờ có Pháp Lý mà con đã xác định được mục đích của đời mình và ổn định được nội tâm.

Nãy giờ con viết quá nhiều. Sau đây, con có vài thắc mắc xin Thầy dạy bảo thêm cho con.

1) Khớp xương bộ đầu của con nút từ giữa hai chân mày lên tới mô ác thì dừng lại. Con cố gắng công phu cho mở tiếp tục lên tới Hà Đào Thành, nhưng không có kết quả. Vậy con muốn mở thêm lên thì phải tập như thế nào?

2) Trình độ của con có thể ngủ ngồi được không?

3) Trong lúc này, con có nên ăn chay không? Vì lúc trước, con nghĩ lao động nặng, sợ ăn chay không đủ sức khỏe để làm việc, nên chuyển sang ăn mặn. Nhưng mấy lúc gần đây, Cha khuyên nên ăn chay để đỡ nghiệp thân.

Đến đây con xin dừng bút. Cho con gửi lời thăm đến các đạo hữu hải ngoại vững tiến trên đường tu.

Ký tên
HQD

Thư Từ Lai Vãng

Strasbourg, ngày 19/11/81

QD,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 13/9/81. Được biết con vẫn bình an lo tu học. Trên con đường hồng pháp từ Âu sang Á, Thầy sẽ trở về Canada tháng 4 sang năm 1982.

Bộ đầu nút không quan trọng bằng thanh diễn tập trung trên bộ đầu. Chơn tâm sẽ phát triển nơi đó. Khi bộ đầu được hoàn toàn được hút thanh nhẹ, thì lúc đó ngồi 5 giờ liền cũng như một tiếng.

Ăn chay là tốt, phải ăn đủ chất bổ, không nên ăn tương với rau không. Phải thường có ngũ cốc. Những gì mà con đã thấy đều là khuyến tu.

Nên giữ tâm thanh tịnh để khai triển tới vô cùng. Rốt cuộc rồi cũng phải qui nguyên về hư không đại định. Đi tới vô hình vô tướng thì mới ngộ được chơn pháp. Tâm tư sáng lạn và hoà đồng với mọi nơi mọi giới.

Ở đâu cũng không xa được ông Trời. Không có ông Trời thì không có nhị thờ.

Chúc con vui tiến.

Thầy của con
LSH

*Duyên đời tình đạo thâm thâm
Ngâm nga thi phú thâm tâm hợp hòa*

(Trích thơ ông Tám gửi cho tác giả ngày 20/8/80)

Kính dâng ông Tám,
Thương tặng chư đạo hữu Không Gian

*Nhớ xưa có một nguyện lời
Sống chết vì đạo không rời lòng son
Ngày nay hạnh nguyện vương tròn
Gương lành Thầy Tám cần khôn lưu truyền
Công thành nhờ chí cần chuyên
Nhờ tâm ngộ được phước duyên cao vời
Nhờ lòng dũng cảm rộng ngời
Vượt đường mê khổ thoát đời xiềng gông
Noi gương Hằng cũng như lòng
Thân này chết bỏ, đạo không phút rời
Giờ lòng tạm chút thanh thơi
Dù chưa thành đạt như người treo nguyên
Lý Trời đã thấu tỏ tường
Nguyên vãn thiên ý mà thương khắp cùng
Tuyệt vời tình một Cha chung
Tuyệt vời đời đạo song song hợp hòa
Tiến trên Chân Lý sáng lòà
Não phiền nhờ thuốc Di Đà sạch trong
Thân phàm còn chút chưa thông
Bởi xưa mê muội tạo gông gương xiềng
Luật Trời nay rõ căn duyên
Quyết lòng nối gót Phật Tiên phản hồi
Quê xưa nào có xa xôi*

Thư Từ Lai Vãng

Kề bên nhịp thở dài hơi sâu đầy
Mẹ Cha thường vẫn quanh đây
Nhớ thương là đã ứng ngay điển lành
Hợp quần Thầy bạn thâu canh
Vui say mùi đạo đã thành vị quen
Có chi cao thấp sang hèn
Chỉ là mê tỉnh trắng đen tỏ tường
Hiếu thông Trời Đất nên thương
Thương đời mê khổ mãi vương đọa đầy
Thương người rượu đắm tình say
Tình suy, khí tán, thần bay mịt mờ
Thương người hồn vía ngẩn ngơ
Loanh quanh nẻo tục mà mơ thiên đường
Thương người khổ sạch tình thương
Trơ trố gỗ đá nhiều nhưong tâm trần
Thương người ngày hận đêm sân
Chơi vui một nắm xác thân lụy phàm
Thương người sớm dục chiều tham
Khư khư ôm mãi kiếp làm chiêm bao
Thương người thân xác mòn hao
Hồi tâm chưa kịp đã vào đất sâu
Thương người nắng lửa mưa dầu
Dội bom trút đạn cơ cầu khoe hay
Thương người chối cãi cù nhây
Làm cho sông máu xương đầy núi cao
Thương người khắp chốn lao xao
Chưa hay thế cuộc chiêm bao sắp tàn
Thương người bầu víu bạc vàng
Đầy thân khổ ải sâu than liên hồi
Thương người mê kiếp tanh hôi
Bỏ quên nguồn cội từng ngôi tòa sen
Thương người ham thú bon chen

Trói chân vào nỗi bạc đen thâm lòng
Thương người lục đục bất thông
Nữ chôn linh tánh vào vòng trần mê
Thương người quên mất lối về
Bơ vơ cõi tục nguyện thề đành buông
Rừng đời đầy nổi đèo truông
Trùng trùng khách lữ loạn cuồng tâm si
Cảm lòng người đã ra đi
Đem thân Bồ Tát cứu nguy bao người
Gương trong treo sáng cùng Trời
Nguyên noi dấu Thánh giúp đời lâm than
Lùng thom hưởng ánh đạo vàng
Công thành rồi sẽ dậm ngàn xa chơi.

Cùng Tử Không Gian

Cánh hồng bay bổng tuyệt vời
Đã mòn con mắt phương trời dăm dăm

[Trích thơ Truyện Kiều của Nguyễn Du]

Kính dâng ông Tám
Thương tặng chư đạo hữu.
Hằng nhớ mong ông Tám

Cánh hồng dù đã bật tằm
Bóng hồng vẫn ở trong tâm đạo vàng
Nghìn trùng mà lại tác gang
Biển sông biệt cách điển quang chẳng rời
Trăm phương chỉ có ông Trời

Thư Từ Lai Vãng

Cánh hồng bay bổng lại rơi mất phàm
Tâm trần nặng cánh tù giam
Ngăn sông chia núi nên cam cách lia
Đâu nào hướng nọ phương kia
Qui lòng nhứt quán đo kè bên đây
Cánh hồng chùng tưởng tung bay
Cần khôn hằng đã sum vầy thiên thu
Mở tâm vệt bóng mây mù
Tỏ tường nhất thể chơn như rạng ngời
Cánh hồng đâu cất tuyết vời
Bởi lòng trần lụy phương trời đăm đăm
Thương đời loạn trí cuồng tâm
Lạc đường mộng ảo, đắm lằm sông mê
Cội xưa chẳng kịp quay về
Cánh hồng muôn thuở nặng nề còn bay
Rượu thiền xin cạn chén say
Mất thiền sẽ thấy trên tay cánh hồng
Giã từ trực kiếp xiềng gông
Cánh hồng lại chở tâm không về nguồn
Có nào cách nhớ chia thương
Đoàn viên mở tự thiên đường trần gian
Nghìn trùng là để tác gang
Rượu thiền cạn chén trùng quan đã kè

Cùng Từ Không Gian

Long Xuyên, ngày 14/9 dương lịch 81

Kính ông Tám,

Thiện duyên nan ngộ.

Rất tiếc không được gặp ông Tám lúc còn ở quê nhà. Xa xôi vạn dặm có bài thơ này kính gửi đến ông Tám. Cầu mong ông Tám hi xả.

*Lâm tâm thanh tịnh ở đâu nơi
Tấn tới Long Hoa dự kịp thời
Nghĩa đạo cao thâm nhờ được chỉ
Kính mong ông Tám dạy đôi lời*

*Nương ánh sáng huyền rõ lối đi
Con đường thâm hiểu đến vô vi
Làm sao thi thực trí bi dững
Lòng quyết diệt tham sân cả si*

*Công phu nay đã hơn hai thu
Mắt nhắm nhìn xa cũng vẫn mù
Có phải oan khiên do kiếp trước
Tạo nhiều nghiệp quả chẳng lo tu*

*Thức tỉnh nay đã quá sáu mươi
Tuổi cao gắng chí để không lùi
Tâm viên ý mã còn dong ruổi
Lục tặc hoành hành vẫn chẳng thôi*

Thư Từ Lai Vãng

*Chỉ sợ rồi đây năm tháng qua
Sớm khuya trưa tối buổi chiều tà
Huyền cơ Tạo Hóa đâu chờ đợi
Phút chốc đã rồi một kiếp qua*

*Kính chúc Minh sư được vạn an
Cũng như bạn đạo cách xa ngàn
Mong cơ tạo chuyển còn duyên gặp
Thân này xin nói tiếng tri ân*

Một lần nữa, xin kính mong ông Tám hi xả.

Nay kính

LTN

Strasbourg, ngày 14/9/81

Kính gửi anh TN,

Vui nhận được thư đề ngày 14/6/81. Được biết anh vẫn khỏe và lo tu.

*Lâm trung bửu vật gắng truy tầm
Tán phát tâm hồn điển giải thông
Nghĩa cử thâm cao tâm tự thức
Kính Trời yêu Phật đạt siêu thông*

*Vun bồi đức hạnh tự tiến ghi
Không động chơn đường thức Vô Vi*

Trí dũng thân hành bi đại giác
Sân si xây dựng dự trường thi
Hai thu điều luyện được bao giờ
Thực triển chơn lòng đẹp ước mơ
Thanh tịnh lòng không, thanh đạt pháp
Tu thân giải nghiệp chẳng còn mơ
Thức tỉnh nay đà thu gọn tiếng
Tuổi cao tâm trẻ thức hồn tiên
Siêu âm thức tánh quay đường đạo
Rõ lối hai đường pháp đạt yên
Ngày tháng trôi qua là định luật
Giữ tâm bền chí pháp phân hòa
Hòa tan các giới không chờ đợi
Quán thông tâm định thức chung nhà
Kính chúc bạn hiền cùng nhịp thở
Cùng chung nguyên lý chẳng còn mơ
Thức tâm tương ngộ không còn cách
Tâm đạo vui vậy tự đạt mơ.

Kính thư
LSH

Thư Từ Lai Vãng

Sài Gòn, ngày 20/9/81

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Kính thưa ông Tám,

Lần đầu tiên con viết thư cho ông Tám, với nỗi lo sợ bồi hồi mà xen lẫn với sung sướng, vì con đã dám viết cho ông Tám, can đảm mà e dè. Một dịp may tình cờ con được bạn đạo cho biết địa chỉ của ông Tám ở bên này. Trong lúc mà ở đây bác Sáu đã ngưng tiếp tất cả bạn đạo. Con cảm thấy bơ vơ và thiếu thốn. Đành rằng chúng con sẽ tự giải thoát lấy mình. Nhưng đôi lúc cũng cần đến bàn tay của người mẹ, nâng đỡ, ấm lòng và Thầy dạy dỗ. Do đó mà con quyết định phải viết thư cho ông Tám, người đã truyền cho con mạch sống của Tình Thương và Đạo Đức.

Ông Tám kính yêu,

*Xa cách nghìn trùng điển chẳng xa
Nhớ nhung lưu luyến điển chan hòa
Thế sự tình đời không nên nghĩ
Tự cứu hồn thiêng vạn sự hòa*

Ông Tám

Đọc 4 câu thơ này, con thấy chắc có lẽ ông Tám hằng sang thăm chúng con, nâng đỡ và dìu dắt từng bước nhỏ. E con sa chân vấp ngã. Nhưng ông Tám ơi, mâu thuẫn và mâu thuẫn, khi đã hằng bao năm qua, con và

ba mẹ đã làm mất dây liên lạc với người Thầy yêu kính. Đến năm Tân Dậu này thì mới có dịp còn lại nhau, thì Người mà mình yêu kính đã xa. Rất mong Thầy cho gia đình một ân huệ sau cùng là cho chúng con một tấm ảnh lưu niệm để nhìn lại cái ngày tháng xưa cũ đã qua và tu tiến trên bước đường còn lại.

Bây giờ mới lúc 12 giờ trưa, con ngồi trên ghế dựa tưởng niệm đến ông Tám với danh hiệu, Nam Mô Đức Vĩ Kiên Bồ Tát, thì thấy đầu lâng lâng nhẹ nhàng thanh thoát. Với như vậy, con cảm thấy hình như có ông Tám bên cạnh, kéo trên đỉnh đầu con rút rút tăn tăn.

Đã 6 tháng qua, con ăn chay, mẹ ăn chay và hình như ba con cũng chẳng còn muốn ăn mặn nữa. Con cảm thấy vui nhẹ và thiền được lâu hơn. Có đôi khi con cũng ngủ ngồi tới sáng nữa ông Tám ạ. Song bên cạnh đó cũng có rất nhiều khổ đau và tình yêu, dự vọng tâm thường cũng sống dậy nơi một người trinh nữ như con. Con phải gắng hết sức làm Pháp Luân Chiếu Minh và bác Sáu có kiểm soát hơi thở con đều tốt.

Kính thưa ông Tám, rồi bây giờ lại còn dụ và khuyến khích con nên đi, đi nước ngoài, có tương lai hơn. Con cũng không tránh khỏi bối rối, xôn xao. Khi con lại rất mong ngày nào đó con sẽ đi tìm ông Tám, để ngồi gần ông Tám, nghe giảng pháp cho dịu cõi lòng đau khổ, nhớ thương. Rồi con chợt suy nghĩ qua bên này, nếu tìm gặp ông Tám thì không biết khó hay dễ. Mà nếu không gặp, biết mình có tránh khỏi cảnh chông vợ ở thế gian chăng?

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa ông Tám, bác Tám gái và chị Tuyết vẫn khỏe luôn phải không? Ông Tám cho con gửi lời thăm bác gái và chị Tuyết. Rất mong chị Tuyết viết thư cho con nữa. Vì ở chị Tuyết đã giải thoát tất cả những gì mà con thắc mắc. Ông Tám ráng đọc thư con với nhé. Con biết ông Tám rất bận nhiều việc, thành thử con đã tóm gọn ý mình rất ngắn và gọn, nhưng thật đầy đủ. Rất mong sự thông cảm của ông Tám.

Con xin tạm dừng.

Kính thư
Con
TMN

Strasbourg, ngày 19/11/81

MN,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 20/9/81. Được biết con vẫn cương quyết tu luyện cho đến thành đạt.

Con ơi, ở đời này không có gì bằng ý chí của chính mình cả. Cương quyết thì lúc nào cũng sẽ thành đạt. Học trong nghịch cảnh thì mới thật là học, còn học

Thư Từ Lai Vãng

những gì mà họ làm sẵn cho mình thì rồi cũng sẽ bị quên.

Con đang sống trong nhịp thở của Thượng Đế như tất cả mọi người. Lúc nào trên đầu cũng có ông Trời, không bao giờ bị tiêu diệt, đã và đang hỗ trợ cho con được tu. Còn chuyện đời thì hoàn toàn tạm bợ, kể cả mặt mày, tay chân cũng không thật. Phải cố gắng trong định luật Sanh Lão Bệnh Tử Khổ. Chỉ có sự thanh tịnh là trường tồn và bất diệt. Đức Phật đã thành công khi Ngài đã tìm được sự thanh tịnh. Nếu chúng ta chấp nhận gánh vác sự nặng trước thì ta có quyền tạo nghiệp chồng con, để rồi học bài than ván. Nếu không thì chỉ tìm sự thanh tịnh trong nội thức thì mới giải quyết tất cả được.

Tuyết và bà Tám vẫn khỏe và rất bận rộn mới có ăn. Không được dễ chịu như ở bên nhà đâu. Nhiều người hiểu lầm ra đây sẽ giàu có. Việc ấy miễn bàn. Ở quê nhà có cơ hội tu giải nghiệp hơn. Nhiều người ra đây phải tạo nghiệp và khổ thêm.

Ông Tám đang trên đường đi thuyết giảng từ Âu sang Á, sang năm tháng tư mới trở về Canada. Đi chánh thức thì nên đi chơi cho biết. Còn đi chui thì xin miễn.

Chúc con vui khỏe.

Ông Tám

LSH

Thư Từ Lai Vãng

Kính ông Tám,

Đây là bức thư đầu tiên tôi viết gửi ông Tám từ ngày biết ông Tám ra đi hải ngoại. Kính chúc ông Tám luôn luôn dồi dào sức khỏe để phục vụ trên đường đạo được viên mãn.

Tôi xin tự giới thiệu, tôi là mẹ của TTNT. Nó có gửi thư hỏi ông Tám những thắc mắc của nó. Tôi cũng không biết nó hỏi những gì. Có điều tôi thấy tánh nó bướng và dữ quá ông Tám à. Tôi đã biết tánh nó và sớm hiểu hoàn cảnh và sức của tôi, nên khi tôi biết và hành theo phương pháp Vô Vi ông Tám chỉ dạy, và bao nhiêu lời giảng và kinh sách của ông Tám, tôi đều đưa cho nó và gia đình xem, và dẫn nó lên các thiền đường để gặp ông Tám, mong nó sửa tâm cho hiền hòa và đạo hạnh. Nhưng tôi thấy nó dữ dằn quá. Mong ông Tám bố hóa và sửa trị dùm nó.

Tôi nghĩ có lẽ nghiệp quả tiền kiếp của tôi phải không ông Tám? Vì nghĩ như vậy, nên tôi hết sức cố gắng chịu đựng và trì chí công phu, mong rằng từ từ sẽ giải bớt nghiệp. Nhưng ông Tám ơi, tôi đã khổ quá nhiều từ lâu rồi, cho đến giờ phút này, tôi chỉ mong sao gia đình yên ổn, đừng có tiếng la lối om sòm, để tâm tôi yên lặng phần nào. Vì thế tôi đã trốn chồng tôi từ lúc con T. mới có 6 tuổi với ba đứa em của nó.

Ấn nhẩn, khổ nhọc, lo nuôi con đến nay nó đã 21 tuổi. Đến khi nó được 18 tuổi, đi dạy mầu giáo 1975-1977 mỗi tháng được 45 đồng. Mỗi tháng nó có đưa cho tôi 20 đồng, có tháng 10 đồng, có tháng không có cũng được. Với 20 đồng lo cơm cho nó ngày hai bữa có đủ gì đâu mà nó cứ nghĩ đưa tiền như vậy cứ cho nó ăn rau

với tương với muối hoai. Tại vì chia sót cho em nó, nên thỉnh thoảng nó chửi mắng, la lối om sòm quá. Thật tôi hết ý kiến.

Ông Tám thử nghĩ xem, gia đình tôi gồm 6 người, mẹ tôi đã 87 tuổi với 4 đứa con, mà lương tôi 60 đồng mỗi tháng và hầu như mỗi tháng tôi cứ bán đồ đạc trong nhà, từ ngày chánh phủ cách mạng về đến giờ. Như thế, mà nó cũng chưa ý thức gì cả.

Đến năm nó 21 tuổi, nó thi vô Đại học 1978, nhà nước cho học bổng 18 đồng một tháng. Ban đêm nó dạy kèm thêm ở tư gia, được 200 đồng một tháng thì nó bảo từ ấy nó ăn riêng. Tôi cũng mừng là không còn dính dáng tiền bạc gì với gia đình, để cho được yên tâm không còn nghe nó la lối, chửi mắng em nó. Có khi nó chửi luôn cả tôi nữa. Tôi là người biết tu sửa, tôi không có nói thêm gì cho nó cả. Thật sự nó đã chửi tôi quá nhiều rồi, ông Tám à. Có đêm tôi đi ngủ mà không ngủ được, nằm mà nước mắt cứ tuôn tràn mãi cho đến giờ công phu. Nhưng tâm không yên lặng được. Có đêm khóc thầm mãi đến lúc thiếp đi hồi nào không hay. Khi giật mình thức dậy thì đã 3, 4 giờ nên phải công phu trễ. Lúc ông Tám còn ở bên đây, chắc ông Tám còn nhớ, thỉnh thoảng sau giờ tan sở tôi có ghé nhà ông Tám hầu nghe ông Tám nói đạo để khuây khỏa phần nào, vì hoàn cảnh con cái. Chỉ con T. thôi làm cho tôi buồn khổ.

Đến giờ phút này, tôi không còn biết nghĩ làm sao. Luôn luôn cố gắng không nghĩ gì hết để xóa bỏ và không nghe những động loạn bên ngoài của gia đình. Có lắm khi con T. nó chửi, tôi giả không nghe bỏ qua, 1 lần, 2

Thư Từ Lai Vãng

lần. Đến 5 lần, 10 lần thì cũng khó mà bỏ qua. Hàng xóm còn nói tôi sao để nó lộng hành quá. Đôi khi tôi có nói nhỏ nhẹ, cắt nghĩa cho nó bớt tánh dữ của nó. Có khi lại phải dùng roi, cũng không được. Sau này thấy nó lớn rồi, tôi cũng không dùng roi nữa. Nhưng tánh nào tật nấy không bớt gì cả. Phần vì mấy đứa em nó thấy nó hỗn với tôi, nóng lòng, phải nói lại, la nó. Thành ra trong nhà hầu như lúc nào cũng cãi vã mãi. Tôi khó chịu quá. Hơn nữa tôi đâu phải là thánh mà làm thình, không buồn được. Vậy thì làm sao bây giờ, ông Tám? Xin ông Tám chỉ dạy dùm.

Có lúc tôi nghĩ do nghiệp dầy của tôi phải trả, chỉ có nhẫn nhục mà chịu đựng mãi. Làm thình thì thấy nó lộng hành. Đến nỗi hàng xóm nói tôi quá nhu nhược, yếu hèn, không biết dạy nó, không đánh nó, để nó hỗn, nó dữ. Còn mấy em nó thì rất nghe lời tôi khuyên dạy, nên nhẫn nhịn bớt, chớ không thì mấy đứa em nó cũng suýt đập nó mấy lần, vì hỗn với tôi và chửi mắng nó. Tôi thật hết sức nhẫn nhục. Nhục vì nhục nhã với hàng xóm láng giềng. Nhẫn đến đổi ban đêm nước mắt cứ tuôn trào.

Kính thưa ông Tám, tôi viết thư để nói cho ông Tám nghe những chuyện gia đình của tôi như thế này là tôi có lỗi lớn với ông Tám. Nhưng xin ông Tám tha lỗi cho tôi vì biết ông Tám đã từ bi hỷ xả và sáng suốt biết được nghiệp quả dầy của tôi, phải trả cho đến chừng nào tôi mới dứt. Bức thư này nếu được ông Tám trả lời, đây là một liều thuốc bổ để tôi thêm sức mạnh hầu tiến trên con đường tu học, cương quyết bền chí chịu đựng, nhẫn nhục.

Thư Từ Lai Vãng

Kính chúc ông Tám cùng gia đình được an vui và mọi sự như ý.

Kính thư
NTTX

Strasbourg, ngày 19/11/81

Kính gửi chị TX,

Tôi đã nhận được thư chị và được biết chị vẫn khỏe và tiếp tục trên hành trình hành hương.

Có nghịch cảnh thì mới có thước đo lường chơn tâm của hành giả. Đức Phật đã tu trong động chứ không phải tu trong nơi thanh tịnh của trường đời. Ngài đã thức trong sự thanh tịnh của nội tâm. Tự khống chế mọi sự động loạn ở xung quanh mới thành đạo. Ngày nay chị là một người mẹ tình thương của một bầy trẻ vô tội, chị nên chọn sự thanh tịnh để thực hiện Tình Thương và Đạo Đức. Nhờ con mới học nhẫn, nhờ con mới thấy rõ mình hơn. Chúng nó là Thầy để đi tu tiến tâm linh của người mẹ hiền.

Thế xác của chị không thật nhưng tâm linh của chị là đời đời bất diệt. Chị nên làm chủ tánh hơn là núp

Thư Từ Lai Vãng

trong tánh. Chủ tánh là tha thứ, yêu thương và xây dựng. Mỗi người được sống trong sự giới hạn của Thượng Đế. Không giữ được bao lâu rồi cũng phải qui hàng trong định luật Sanh Lão Bệnh Tử và Khổ.

Chị cứ yên tâm lo niệm Phật để tự cảm thông muôn loài vạn vật. Tuổi trẻ chưa hiểu đến. Một ngày nào nó sẽ đóng vai chị thì mới quý yêu Mẹ nó. Nó có quyền chửi cả Trời Phật trong sự tăm tối của nó. Khi tâm thức của nó bừng sáng thì nó mới rõ ông Trời. Võ sĩ thật giỏi, nhưng bị cầm thì cũng nằm queo. Chị nên vui lên được học bài và được giải nghiệp. Chúc chị và các cháu vui khỏe.

Kính thư
LSH

TB: Tôi đã gửi quà cho chị. Nhớ đón nhận, sẽ tiếp tục.

Strasbourg, ngày 19/11/81

V.C.,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 1/9/81. Được biết mọi người đang tu học. Những hiện tượng đã thấy đó là cõi âm. Qui về trình độ sẵn có. Còn vô vi thì dùng ý chí xuất phát tới vô cùng. Lấy trung tim bộ đầu làm chánh, hướng thẳng lên trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ, ý niệm lục tự Di Đà, trụ trong thanh điển,

Thư Từ Lai Vãng

trở về hư không đại định, không còn dựa trong hình bóng nữa.

Phần Hồn của chúng ta là vô cùng bất diệt, không nên dừng ở bất cứ nơi nào. Nhưng phải tiến mãi, tiến tới vô cùng thì mới đạt tới sự sáng suốt siêu văn minh và thời đại không cho phép chúng ta dậm chân tại chỗ nữa. Chúc các con vui tiến.

Ông Tám
LSH

TP HCM, ngày 12/9/81

Kính ông Tám,

Từ bên kia bờ đại dương thăm thẳm, ông Tám đã gửi đến và trang bị cho con một vũ khí sắc bén, một an ủi chân thành, cảm động, đã hỗ trợ thêm lòng tự tin và ý chí phấn đấu mãnh liệt sẵn có cho cuộc sống hiện tại và sự trở về của chính con.

Kính ông, sẽ không còn gì quý hơn đối với con lúc này bằng những giòng thư cổ võ và khích lệ của ông. Bản thân con và gia đình con chân thành tạ ơn ông.

Kính ông, nhận được thư ông trong không khí hồ hởi phấn khởi mừng đón ngày Quốc Khánh 2/9 của

Thư Từ Lai Vãng

người dân nông thôn, và thờ ơ lãnh đạm của dân thành phố, bởi lẽ họ chưa biết gì độc lập tự do. Độc lập tự do cho một quốc gia có lẽ cũng không khác với một con người và sự hành đạo. Con vẫn nghĩ như vậy, cho nên con rất thoải mái và yêu đời. Cho dù cuộc sống vẫn dành đặc biệt cho con nhưng con đường gồ ghề, khó đi nhất và những cơn sóng dữ lúc nào cũng muốn nhận con chìm xuống càng sâu càng tốt.

Kính ông, những việc không may đã đến với con. Những người xung quanh lắc đầu kinh sợ và họ đã thán phục khi con đã vượt qua, và con còn sống là còn chấp nhận tiếp tục những lần sóng dữ khác, to và độc hại hơn, hoặc nó tìm về con, hoặc con thắng nó để tiến xa hơn, hiểu biết hơn, bản lĩnh hơn. Hơn là suốt đời an ủi theo mấy thầy tu: Đời là bể khổ, để nó lấn áp và che lấp sự sáng suốt của con.

Kính ông, con tự an ủi: càng gian khổ chiến đấu thì chiến thắng càng vẻ vang. Có lẽ trong cuộc đời không có cái gì tự nhiên mà có được. Kính ông, hơn nửa năm nay, hằng đêm với sự rên siết vì đau đớn của vợ nhà, đã châm chích tới tận xương tủy. Đó là một nhắc nhở thiết thực nhất cho chính con.

Sau ngày làm việc mệt nhọc với khối óc của con đã tính nhanh và chính xác hơn máy tính. Có lẽ ai nghe được cho là nói dóc. Nhưng thực tế là như vậy. Con sẽ phải bị tổng cổ ra khỏi căn nhà tương đối sang trọng và nôi êm của con sẽ bị bể ngay. Nếu như con làm việc tồi hơn các bạn đồng nghiệp của con. Vì sự sống con người là bộ máy tồi tàn hơn các bộ máy. Con vẫn công tác ở Phòng Kế Hoạch Công Ty Thương Nghiệp cũng

như phóng viên đài phát thanh Hoàn Vũ lái máy cày. Tuy chỉ có N., thằng Út, lêu lổng và sa đọa quá. Vợ con đã về nhà. Vết thương vẫn còn đau đớn, có lẽ đến cuối tháng mười, vợ con sẽ ra Hội Đồng giám định Y Khoa cho nghỉ việc vì mất sức.

Thêm một gánh nặng cho con, một gánh chú thêm 1000 gánh đối với con là con zéro. Vì con tâm niệm chết là cùng. Được chết chứ không phải bị chết. Con còn sức khỏe là còn làm việc. Làm việc càng nhiều, càng giỏi, mau lên chức, có tiền, có địa vị. Có tiền bạc mới giúp đỡ cho chính bản thân và người xung quanh, từ đạo cho đến đời. Không ai nghe theo một người nghèo và thất bại. Tù tội, công cùm không giết được con thì ai sẽ giết được con bằng chính con giết con. Không có cuộc chiến nào cam go bằng cuộc chiến với chính mình. Nơi đây con không sợ ai cả, mà con chỉ sợ tham, sân, si của con mà thôi.

Kính ông, một sự tình cờ, trên chuyến xe đò đi công tác tỉnh Phước Long, con phát hiện được người ta đang kinh doanh trên những cuộn băng giảng đạo, cho là ông Tám ở ngoại quốc gởi về. Báo động cho ông Tám là đừng để người ta đầu tư trên những hình ảnh và âm thanh của ông Tám, để thâu lợi cho người ta và để ra thêm không biết bao nhiêu kẻ mê tín dị đoan. Ông Tám nên lưu ý việc này.

Nếu có thể, ông Tám cho con xin loại pommade hay crème có tác dụng kích thích tăng cường của da. Con đang cần loại này để sử dụng cho vợ con. Tại VN cũng có, nhưng toàn là thuốc giả. Mong ông giúp đỡ.

Thư Từ Lai Vãng

Cuối thư, chúc ông được nhiều sức khỏe để dẫn dắt những bạn đạo có nhiều phước đức được gần gũi ông Tám. Tuy rằng sự thành công do chính họ, nhưng được nhắc nhở và dẫn dắt là điều quý vô cùng. Riêng con, con phải đến được mục tiêu mà con muốn đến. Con phải nắm được một cái gì cụ thể trước khi con trở về với cát bụi. Một lần nữa, con và gia đình con thành thật mang ơn ông.

Kính ông
Học trò khó
NTH

TB: Thư sau, nếu có thể, ông Tám cho con biết cuộc sống của ông Tám và những người VN ở hải ngoại ra sao? Với tiện nghi và vật chất của xứ sở tân tiến, họ có còn nhớ VN không? Họ có phủ nhận quê hương nghèo nàn chiến tranh của họ không? Con cần biết sự thật ông nhé.

Strasbourg, ngày 19/11/81

H. con,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 12/9/81. Được biết con vẫn ý thức rõ con đường tự tin và tự tiến. Đó cũng là dũng của đời.

Cuộc đời một người không thể làm được việc cho tất cả mọi người, nhưng mọi người chung sức và đồng một chí hướng thương yêu và xây dựng thì mới mong sớm được thành tựu.

Nói thì dễ nhưng làm thì khó. Lửa thử vàng, gian nan thử sức. Mọi người đang sống trên đất khách quê người, vẫn nằm trong nghịch cảnh của cuộc đời. Ai ai cũng mong sớm được trở về quê hương thương yêu. Nơi đó bao nhiêu kỷ niệm không thể xóa bỏ được.

Con có một lập trường rõ rệt. Người đi trước phải hy sinh cho những người kế tiếp. Nhưng cuộc cách mạng nào cũng không bao giờ hoàn tất được theo ý muốn của hành giả.

Cát bụi phải trở về với cát bụi, điều đó đương nhiên phải có. Còn tâm linh thì đời đời bất diệt. Con đã và đang sống trong nghịch cảnh để tạo cho con sớm thức tâm linh, để tìm phương hướng bất diệt của chính mình. Mỗi người có một lập trường tự phân giải và tự tiến. Con nên bình tâm xem tất cả cảnh vật đều nằm trong định luật Sinh Trụ Hoại Diệt cả. Còn Tình Thương và Đạo Đức là đời đời bất diệt. Việc làm phải hay trái cũng là bài học cả.

Mọi người đang sống trong nhịp thở của Thượng Đế. Không một ai có thể từ chối nhịp thở cộng đồng của nhân gian. Nhịp thở là hạnh phúc. Nhịp thở tạo tác mọi năng khiếu sẵn có của nhân sinh. Nhịp thở đưa tâm linh trở về nguồn cội và thanh tịnh.

Chúng ta không nên núp trong tánh mà tự mang lấy sự động loạn. Con đã biết tự chấp nhận và dũng tiến

Thư Từ Lai Vãng

thì mọi việc sẽ đạt thành. Tha thứ và thương yêu mới là thượng sách. Sau sự khổ là hạnh phúc đời đời bất diệt.

Ông Tám sẽ gửi pommade cho con, trong cuộc du thuyết từ Âu sang Á. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Ông Tám - LSH

Ngày 16/8/81

Em Lương,

Vui nhứt nhận được thư em đề ngày 28/5/81 tại Canada. Trải qua biết bao nhiêu tai nạn, em hiện đã đi theo đường Thánh hiền giảng đạo, tốt lắm, mừng lắm.

Tôi từ bao nhiêu năm qua, trải qua biết bao nhiêu tai nạn sống chết, nay trong túi không có một xu. Có hồi khùng lên ĐM ông Trời luôn. Tại sao sáng tạo nhân loại đều là thứ ích kỷ, ác. Ngày nào tao về Trời, tao sẽ lấy đầu mày luôn.

Nhưng em biết, ĐM ông đã rồi ông chỉ cười cười mà thôi. Nhưng có hồi tôi tức quá, canh khuya tôi tỉnh dậy mơ mơ nghe ông nói rằng:” Chú thấy cách tôi trừng trị kẻ ích kỷ hại thân đến mức nào chưa? Huyền bí vũ trụ là vô biên vô tận. Ai làm hiền gặp lành, làm ác bị ác báo

hơn ngàn lần”. Rồi tôi bớt tức, không thèm ĐM ông Trời nữa.

Nay tôi đã quá nghèo. Về nhà trồng trọt và nuôi gà mới thấy chuyện lạ. Gà trống bảo vệ gà mái. Gà mẹ bảo vệ gà con, chuẩn bị hy sinh tánh mạng ngay lập tức. Còn con chó cái già dành ăn với con gà con mới được ra đời, tôi không biết sao mà nói. Còn về trồng trọt, lỗ trồng không có nguyên liệu bồi dưỡng, không có thuốc sát trùng, không riêng cây non không tốt, rồi cây lớn kết quả tốt, xấu tới đâu. Rồi biết đến tài liệu trồng cây. Nhân mười năm mới có kết quả, đóng trái, phân bón phải bỏ liên tục. Cây dứa thì tám năm mới đóng trái, 18 năm kết quả mới tốt. Rồi tôi mới giác ngộ đường đời muốn có kết quả tốt, phải có bao nhiêu kinh nghiệm, phải trải qua biết bao nhiêu thử thách và chờ đợi. Ai ai cũng phải theo trật tự và thử thách của vũ trụ.

Từ khi tôi biết được bí mật của vũ trụ, tôi không thèm ĐM ông Trời nữa. Ai ai không biết tôi là người gì. Em là người theo đạo, yêu cầu em có rành phê bình dùm cho tôi cho biết nhân sanh quan của tôi ra thế nào?

Được hình ảnh và biết cháu gái Tuyết đã kết hôn với người tình Pnom Penh, bà già mừng quá. Cầu biết tin thêm thiếm Lương và dì Tám, cố gắng nghe.

Thư Từ Lai Vãng

Amphion les Bains, ngày 22/11/81

Kính gửi anh Hai,

Em đã nhận được thư anh đề ngày 16/8/81, được biết anh và mọi người vẫn được khỏe mạnh.

Lửa thử vàng, gian nan thử sức. Cuộc đời mấy chục năm làm người, đã và đang được điều luyện bởi hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ, nhưng vẫn qua, và tự gạt hái được một tâm thức đời dào và sáng suốt. Sau cái khổ là cái sướng. Sau cái sướng là cái khổ. Trong hai hoàn cảnh, chính anh đã và đang được dự. Nhưng tâm thức của anh đã có một phần sáng suốt là muốn dựng xây một cơ đồ cho hậu đại, là xây chùa lập miếu để cho mọi người ý thức rõ ngoài cảnh vật chất và quyền thế lại có cảnh thiêng liêng vô tận.

Phần Hồn không bao giờ bị tiêu diệt bởi Tình Thương của Thượng Đế. Nhưng cảnh đời hữu hình, hữu hoại, vật chất chỉ tạo nghiệp và gây nên cảnh khổ tâm mà thôi. Anh đã ý thức được định luật Vay Trả của Tạo Hóa, đó là sự công bằng của nội thức. Không có thể lấn hơn ai được cả.

Định luật Sinh Lão Bệnh Tử Khổ ai ai cũng phải tự vượt qua thì mới hiểu được giá trị của chữ Dũng. Người đã có chữ Dũng và xây dựng chữ Dũng chính người đó là ông Trời. Chỉ biết cười để cho bày con chữ. Làm người Cha bằng xương bằng thịt cũng vậy, phải chịu trải qua những cảnh éo le mới nuôi lớn được một bày con, nhưng rốt cuộc chỉ lãnh được một món quà của con cái là chữ “Ngu”. Vị trí thanh tịnh để giải quyết mọi việc ở đời này là phải cô đơn. Ngày nay anh đã và

Thư Từ Lai Vãng

đang đi vào dung điểm tuyệt diệu ấy, cho nên anh mới biết ĐM ông Trời. Càng chửi Ngài nhiều chừng nào thì sẽ nhớ Ngài và được gần Ngài chừng ấy.

Con Ngài giáng trần trong túi không có một xu. Ngày nay hết xu thì mới được trở về vị trí của Ngài. Có giàu cho đến bạc tỷ đi nữa thì cũng phải ra đi với hai bàn tay không thì mới đúng luật Trời. Mấy thằng ăn cướp rớt cuộc cũng vậy đó thôi. Xét đến đây chúng ta mới thấy rõ luật công bằng của Thượng Đế, không còn sự uất ức gì bằng cơ hội sửa mình mà không tự sửa thì rất uổng. Bí mật của vũ trụ do đâu mà có? Ngày nay anh mới thấy rõ: Tất cả đều nằm trong nội thức của anh cả.

*La vãng Thiên khôi chuyển chuyển vòng
Đạt thông tình đạo rõ thanh không
Truyền cho nhân loại thâm tâm giác
Xét cảnh trần gian học một vòng*

Bác Dư hiện ở HongKong, vợ em cùng đi thuyết giảng từ Âu sang Á, sang năm tháng 4 mới trở về Canada. Chúc anh chị, anh Nhì cùng các cháu vui khỏe.

Kính thư
LSH

TP HCM, ngày 13/9/81

Kính thăm Thầy,

Thư Từ Lai Vãng

Con thường đến thiên đường của chú HVE. Hôm nay được tin Thầy hiện đến thăm nước Mỹ, niềm sung sướng và cảm động của riêng con mỗi lần nhắc nhớ đến Thầy. Hiện tại công phu của con được khoảng ngoài 3 năm. Con đang có những thắc mắc như sau, kính xin Thầy giải đáp cho con:

1) Xin Thầy soi sáng và chỉ dẫn cho con, theo bản thể mỗi ngày mỗi đêm thì con phải công phu như thế nào cho hợp với bản thể của con?

2) Không biết là con hành pháp có đúng đắn không mà sao vẫn thường bị buồn lo nhớ, xin Thầy thương tình giảng giải cho con.

Kính thăm Thầy với tất cả lòng thành của con. Cầu xin Thượng Đế ban ân phước cho Thầy được dồi dào sức khỏe hơn để dìu dắt chúng con cùng Thầy được trở về hợp nhất với Cha Trời.

HNH, 29 tuổi (Nhâm Thìn)

Amphion les Bains, ngày 22/11/81

Hứa giáng trần bực bội khó thông
Ngọc trong gậy đực nan truy tìm
Hùng tâm hành đạo giao tâm thức
Thế cảnh đảo điên chớ tháp tông

Tháp tông ngoại cảnh ích chi
Sửa mình tự tiến ta thì mới nên
Lòng không nhiều động vũng bèn
Tâm ta hướng thượng đạt nền hư không
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Chẳng buồn thế sự nổi vòng thăng hoa
Cùng chung thế giới một nhà
Nằm trong nhịp thở chan hòa tình thương
Vô cùng Thượng Đế gieo gương
Tu thời tự tiến, tự lường, tự đi
Chẳng còn hờn giận sân si
Hòa cùng các giới tâm thì mới an
Vững tin Thượng Đế tự bàn
Ngài trong nội thức mở đàng chúng sanh
Khổ là đường lối khai thành
Tiến trong đà tiến đạt thành mới thôi
Ngày nay đi đứng lại ngồi
Giữ lòng thanh tịnh sang tồi như nhau
Thiên cơ chuyển hóa nhiệm màu
Sửa mình tự tiến kết tầu về quê
Hư không giải quyết muôn bề
Tình thương Thượng Đế tạo quê cho Hồn
Giữ không nguyên lý sanh tồn

Thư Từ Lai Vãng

*Đời đời bất diệt chẳng còn si mê
Buồn vì thế cảnh chán chê
Hòa tan các giới buồn mê chẳng còn
Lời này diu tiến tâm con
Học cho thông thuộc đường mòn cứ đi*

Thầy
LSH

Amphion les Bains, ngày 22/11/81

HĐ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 13/9/81. Được biết con đang trên đường tu học. Người tu luôn luôn phải ý thức rõ tu để làm gì? Tu để sửa mình hay tu để đổ lỗi cho đạo pháp.

Đạo pháp là quân bình, lúc nào cũng phù hợp với ý chí cương quyết tự giải nghiệp, chứ không phải tu để nhờ đỡ và ước vọng tạo thêm nghiệp vì sự ham muốn của nội tâm.

Tu mà còn tính bao nhiêu năm thì kể như chưa tu. Tu là phải tự tìm thanh tịnh để giải trừ lưu thanh. Luôn luôn tâm thức gắn liền với hư không đại định. Chú ý trung tâm bộ đầu, sống trong nhịp thở thanh nhẹ. Như tất cả nhân quần tại thế, không có hơi thở không có hạnh phúc. Không có hơi thở không có sự sống. Biết sống với sự thanh nhẹ thì dục tánh sẽ tiêu tan.

Thư Từ Lai Vãng

Không nên nghĩ quá khứ, không đặt khởi điểm của tương lai. Tâm bất tồn thì không bao giờ còn động. Đức Thích Ca đã thành công.

Ngày nay chúng ta đã có cơ hội biết rõ đấng Cha lành hơn những người tu học ở ngày xưa. Tại sao chúng ta không trì chí giải quyết mọi sự nan giải bằng sự thanh tịnh sẵn có của chính ta?

Hướng ngoại đương nhiên phải bị động. Hướng thượng sẽ được hòa tan và thanh tịnh. Vốn thật của loài người là ý chí vô cùng tận. Những câu hỏi của con đều xuất phát bởi trực tánh của con. Con nên nghiên ngẫm xem có nên sử dụng ý chí sẵn có của con để tu học không? Con nên thực hiện hai pháp trong trật tự như sau:

1) Soi Hồn

2) Pháp Luân Chiếu Minh và niệm Phật cho đến khi thanh nhẹ thì mới ngồi thiền được.

Đẹp bỏ tất cả những ý nghĩ vọng động mà thực hiện chữ **KHÔNG** cho kịp thời.

Chúc con vui tiến.
Thầy
LSH

Sài Gòn, ngày 7/9/81

Thư Từ Lai Vãng

Bạch Thầy kính quý,

Nếu không là bậc Minh Sư thì chắc chắn Thầy không biết con là ai, vì con chưa được may mắn đối diện với Thầy, cũng chưa được lần nào trực tiếp thọ giáo.

Con được biết Thầy qua sự giới thiệu của anh bạn trẻ vào khoảng tháng chạp 1977. Sau một năm bảy tháng, chúng con cùng chịu chung số phận của những người đã phục vụ cho một chế độ đã hoàn toàn sụp đổ. Anh bạn này đã liễu đạo trong ngục thất vào tháng 9/1979. Anh chưa đắc pháp thiền, nhưng đã được Phật thọ ký và rước đi. Điều này anh được báo trước trong một thời công phu cách đó khoảng gần một năm. Mà khi anh liễu đạo rồi, con mới rõ thực hư.

Con hy vọng sau khi được phóng thích sẽ được dịp hạnh ngộ với Thầy hầu để học hỏi thêm. Nhưng con hoàn toàn thất vọng vì đã mất tông tích của Thầy khi con về.

Mãi đến ngày 6/9/81, nghĩa là sau 17 tháng mong mỏi được tin tức Thầy, thì tình cờ cô em họ nói về Thầy. Con mừng quá, hỏi tới, mới được biết địa chỉ Thầy, và lần đầu tiên mới biết mặt Thầy qua tấm ảnh của Thầy gửi về.

Đa số người ở lại có liên hệ với Thầy rất thất vọng, vì nghĩ rằng Thầy bỏ đi, mặc cho nỗi khổ đau mỗi ngày một thêm đè nặng lên đầu họ. Chính con ban đầu khi chưa định tâm thì cũng buồn lo không ít lúc nghe Thầy đã sống ở nước ngoài. Nhưng sau đó hiểu ra thì không mang tâm trạng thế nữa. Nhập định, quán xét, con tin rằng Thầy sẽ rõ đời con hiện tại thế nào, con đang cần

gì, cũng như con là ai? Thầy sẽ tùy phương tiện giúp đỡ trợ duyên. Bao giờ kẻ sinh ra đời không gặp được Phật là một thua thiệt lớn lao và người tầm đạo không gặp được minh sư lại là điều bất hạnh hơn.

Ngoài niềm tin tuyệt đối vào ân trên và thân xác coi như vô dụng đến 90%, con không còn gì cho cá nhân con ở ngày con được phóng thích trở về. Một thử thách quá nặng nề làm con suýt điên đảo. Nhưng con không rõ mình có được tự tại luôn chẳng? Con vừa khóc trước bàn thờ Phật của người bà con trong khi con đánh lễ Như Lai trước lúc thư cho Thầy. Cầu xin là điều mê tín, một Phật tử chân chính đã rõ biết điều này. Phải tự mình cứu mình trước đã, nhưng hoàn cảnh con hiện tại, nếu không có sự trợ giúp của Ông Trên thì khó bề tinh tấn. Con hy vọng được quan hệ mật thiết qua tình Thầy trò, và đón nhận nơi Thầy sự chỉ giáo cần thiết.

Con không có chỗ ở chắc chắn, nên nhờ địa chỉ của cô em để liên lạc cùng Thầy. Liên lạc thư từ với con, xin Thầy ghi địa chỉ của cô em nhờ trao lại Sáu M.

Kính chúc sức khỏe Thầy để sớm hoàn thành nhiệm vụ của Ông Trên.

Con

Thầy cho con xin bức ảnh mới nhất của Thầy.

Sáu M.,

Tôi đã nhận được thư anh đề ngày 7/9/81. Được biết anh đang tự vươn lên trên con đường đạo pháp. Hồn

Thư Từ Lai Vãng

của chúng ta không bao giờ bị tiêu diệt cả. Còn Trời còn Đất còn Ta là còn Thái Bình.

Anh đã qua một chu trình thử thách để chứng nghiệm rõ rệt khả năng sẵn có của chính mình. Thức hời sinh của con người không bao giờ bị diệt bởi một thế lực nào cả. Luôn luôn nó phải có vị trí sống trong lẽ sống siêu nhiên. Có thử thách mới có thăng hoa và biết ý chí của ta là vô cùng tận.

Hoàn cảnh của anh đã gặp phải cũng không khác gì hoàn cảnh của tôi. Nhờ đó mà tôi đã thật sự khám phá ra khả năng bất diệt của loài người. Toàn là bài học *Vay* và *Trả* của cuộc đời mà thôi.

Biết được có Bề Trên ta lại càng an tâm hơn. Đức Phật đã thành công trong sự khổ nhục. Chúng ta lại được cơ duyên giải nghiệp trên linh địa đã được chọn lọc bởi Thượng Đế. Ý chí vô cùng tận của loài người mới thật sự xây dựng cả Càn Khôn Vũ Trụ.

Hiện tại tôi đang trên đường du thuyết từ Âu sang Á, sang năm tháng 4 mới trở về Canada. Chúng tôi sẽ gửi quà cho anh tạm dùng.

Kính chúc anh vui khỏe.

Kính thư
LSH

MountainView, November 15/1981

Thư Từ Lai Vãng

Kính thưa Tôn Sư,

Chúng tôi vừa mới nhận được bức thư kèm theo đây do báo VN Tiền Phong chuyển đến, vậy kính xin trình Tôn Sư để Tôn Sư định đoạt.

Sau xin Tôn Sư hoan hỉ giải đáp cho chúng tôi những thắc mắc sau đây. Để khỏi mất thì giờ, xin Tôn Sư cứ giải thích theo số 1, 2, 3, 4 mà không cần lập lại câu hỏi.

1) Bát mạch là những mạch nào?

2) Khai mở tì phế thì được gì?

3) Huyền quang khiếu ở đâu? Sao Hồn phải phá khiếu đó mới thoát ra được?

4) Cửu khiếu nơi đầu có nhiệm vụ gì?

Chân thành đa tạ Tôn Sư và chúc Tôn Sư luôn luôn mạnh giỏi.

Nay kính bái,
VDM

Paris, ngày 30/11/81

Kính gửi cụ M.,

Thư Từ Lai Vãng

Tôi đã nhận được thư của cụ đề ngày 15/11/81 với lá thư của cháu B. nhờ VNTP chuyển, thành thật cảm ơn cụ.

Tôi xin phúc đáp theo 4 câu hỏi của cụ như sau:

1) Bát mạch là Tinh Khí Thần cộng với Ngũ Tạng.

2) Khai mở thì ít ăn. Khi bụng đói thì mặt hồng hào. Khai mở phế thì sau một cơn buồn thê thảm và thường cảm động, nhiên hậu đạt tới sự an vui và tánh buồn tủi sẽ tiêu tan, mặt mày hớn hờ, thích đàm đạo với người khác

3) Huyền quang khiếu là một lớp thanh dụn của tâm điển nằm ngay trung tim bộ đầu. Thấy mỏng nhưng rất khó qua. Phải trì chí và thanh tịnh nhiên hậu mới vượt khỏi. Không phải phá mới vượt được. Phá tức là động thì không bao giờ qua được.

4) Cửu khiếu là sau khi thanh lọc được tam giới hạ trung thượng của bản thể để cho phần Hồn vượt qua hàng tam tối, nhiên hậu mới đạt tới một phần thức tâm. Lúc ấy không còn bỏ đạo nữa.

Những màng thanh điển mặt tông của bộ đầu vô cùng trật tự. Chỉ có thực hành thì mới mở, mới rõ rệt. Nếu không thực hành thì chẳng bao giờ đạt được. Ở đời này, rất nhiều lý thuyết, nhưng chưa đưa nhân loại đi đến đâu cả. Chúng ta phải tự thực hành và tự kiểm chứng tùy theo trình độ.

Kính chúc cụ, quý quyến cùng các bạn đạo vui khỏe.

Tôi Tâm Tôi, Tôi Gặp Người

*Đi với tôi trên đường giải thoát
Đi với tôi đến cảnh đồng hoang
Đi với tôi thơm mùi bát ngát
Đi với tôi tránh nổi bàng hoàng*

Ông Tám

*Tâm tôi, tôi gặp được người
Nghe trong êm vắng tiếng cười như ru
Tâm tôi người dạy tôi tu
Mở đường thoát nẻo mê mù làm than
Tâm tôi người đến dịu dàng
Ngọc ngà tay báu chỉ đàn hồi hương
Tâm tôi người dạy yêu thương
Nào phiền gió bụi bên đường cuốn bay
Tâm tôi người giúp tôi say
Say đêm thiền định say ngày định tâm
Tâm tôi người chuyển âm thầm
Tôi từ cát bụi tôi tìm ra tôi
Tâm tôi người bảo tôi ngồi
Ngồi mà đi khắp vùng trời thênh thang
Tâm tôi người mở kho tàng
Biểu tôi cả một thiên đàn quý yêu
Tâm tôi người mãi chất chiu
Vỗ về an ủi lụy chiêu từng đêm
Tâm tôi người đổ dành thêm
Cho tôi trong ấm ngoài êm ngọt ngào
Tâm tôi người chịu gian lao*

Kính thư
LSH

Thư Từ Lai Vãng

Cho tôi ngày một lên cao thang Trời
Tâm tôi người đến quê người
Dạy nhiều tôi biết khóc cười đẹp mơ
Tâm tôi người trở thành thơ
Giải cho tôi biết thiên cơ nhiệm mầu
Tâm tôi người nhận giải dầu
Quyết lòng xây dựng nhịp cầu thân tiên
Tâm tôi người xét mối giềng
Cho tôi mãi mãi nối liền càn khôn
Tâm tôi người mở điển Hồn
Ban nguồn Thánh Đức xa nguồn tà tâm
Tâm tôi người mãi thì thâm
Rằng thương Cha Mẹ cao thâm lo về
Tâm tôi người dạy tôi mê
Mê lòng hòa ái tràn trề nguồn thương
Tâm tôi người khắp muôn phương
Trải giòng điển đến vạn hồn khổ đau
Từ tôi tỉnh giấc chiêm bao
Một lòng chẳng quản gian lao theo người
Càng vào vũ trụ trùng khơi
Tôi càng thấy rõ bóng người bên tôi
Nghìn trùng càng lấm xa xôi
Càng đưa người đến bên tôi đời đời

Thân tặng chư đạo hữu
Kính bút
NTH

Thư Từ Lai Vãng

Tây Ninh, ngày 12/9/81

Hôm nay có dịp tôi viết dòng chữ gửi hầu thăm ông Tám, xin Thầy từ bi tha thứ cho.

Vào thời Hạ Ngươn sắp chuyển sang Thượng Ngươn, Thượng Đế đã chuyển xuống thế gian một pháp môn đốn giáo, được ông Tám chính thức ban truyền. Nhìn lại quá trình đã đi qua, từ hồi ông Tư đến bây giờ, Pháp môn Khoa Học Lục Tự Di Đà trải qua nhiều sắc thái, chưa mang tính chất phổ truyền thống nhất.

Ông Tư chỉ dẫn công phu có vài dị biệt nhỏ so với phương pháp do anh Ba HVE viết soạn.

Rồi khi ông Tám xuất ngoại, HVE lại điều chỉnh pháp môn lại một lần nữa. Cụ thể là trong phần nguyện có thêm danh Cha, phần thiên định trí ý tập trung tại trung tâm chân mày hoặc tập trung phân tâm giữa chân mày và Hà Đào Thành cùng một lúc.

Thêm một nét đặc biệt nữa là cách đây mấy năm về trước, anh L. được sự chấp thuận của ông Tám, hướng dẫn bạn tu. Tất cả Soi Hôn, Pháp Luân, Thiên Định đều tập trung ở Hà Đào Thành, nhưng chưa có bản văn nào chính thức. Vì vậy giữa bạn đạo mới và cũ có những nghi vấn, những chao động rất lớn. Cho rằng bạn L., bạn L. sửa pháp là tà .v.v.. Kính xin ông Tám từ bi minh giải đôi lời cho bạn đạo được an tâm.

Về vấn đề tập trung giữa hai chân mày và Hà Đào Thành, vì bạn L., L. giảng giải chả mấy ai tin. Pháp môn Khoa Học Lục Tự Di Đà được Cha chứng phổ truyền, nên tôi thấy cần có một danh từ thống nhất,

Thư Từ Lai Vãng

hết sức phổ thông, tránh được mọi mê chấp. Cha đặt tên cho pháp môn này là Vô Vi Huyền Bí Học. Trong phần Thiền Định, Cha có hướng dẫn cho bạn đạo bên Công Giáo là ý tưởng trở về hợp nhứt với Thượng Đế. Vậy xin ý kiến ông Tám nên có một pháp môn phổ truyền thống nhất cho tất cả mọi người, mọi tôn giáo cùng nghiên cứu như thiện ý của Thầy muốn kết tập một con đường chơn pháp Vô Vi vô cùng quý báu.

Thầy đã viết trong lời tường thuật ở cuốn Đồi Đạo Song Tu: “Về phần công phu của tôi đến nay cũng có phần tiến triển trong sự thanh lọc bản thể, pháp Luân được thông, giải trược nhiều, tinh thần mở rộng, phóng khoáng, ngộ được luồng điển thanh tịnh”. Khi bạn L. giảng giải về Chơn Lý Vô Thừa, hiểu được một chút căn bản Pháp Lý trên con đường tìm về Chân Lý mà bạn L. đã hướng dẫn giống như lời dạy của Thầy:

*Tiến thẳng vào trong ngộ ý Ngài
Trung tâm Hồn ngự phân phân chuyển*

Thật là một phương châm vô cùng quý giá mà Thầy chỉ dạy cho bạn đạo và tôi được thấm nhuần, chứng nghiệm rất nhiều, khi sống gần bạn L.. Tuy nhiên, vì nghiệp trần quá nặng, nghiệp thân khá dày, nên đã bỏ phí thì giờ suốt mấy năm dài, dãi dãi công phu và hầu như đa số bạn đạo cũng mang chứng bệnh này. Trong khi lớp trược khí đang hoành hành, cầu mong Thầy chỉ vẽ đường lối, phương châm, cách công phu, như Soi Hồn đến lúc nào thì ngưng?

Pháp Luân đến lúc nào mới gọi là trược biến thanh, mặn thành chay? Những bạn tu lâu có khả năng hít

một hơi cả nửa tiếng hay hơn tiếng đồng hồ, thì có thể hít như thế nào cho tốt nhất? Thiền định đến bao giờ gọi là tạm được, để hành cho kỳ được và có sự tiến triển hàng đêm?

Thí dụ như bạn L. có những kinh nghiệm rất tốt như khi nguyện hay niệm Bát Chánh cần hít hơi thở để truyền lệnh. Trong Pháp Luân nên thở hết thán khí carbonic ra trước, mới hít dưỡng khí vào. Lúc hơi vào và tiếp hơi đối với bạn đạo tu lâu, để tránh bớt tình trạng trì trệ công phu.

Hôm trước cách đây hơn hai tháng, bạn L. đã nhờ tôi viết dùm lá thư cho ông Tám theo địa chỉ quá cũ, không biết Thầy có nhận được không? Trong thư bạn L. có xin ông Tám một kiểu ảnh mới nhất với những lời chỉ giáo thiết thực trong lúc Thầy khai hóa ngành đạo ở nước ngoài.

Cả gia đình bạn L. đang trả nghiệp liên tục nên có gởi cho Thầy bốn câu thơ:

*Đạo sáng ngu đời luật hẳn nhiên
Chuyển sanh sanh chuyển tạo mỗi giềng
Động đời lắng đạo trong thực triển
Có có không không dĩ năng thiền*

Trên đây là những hiện tượng của một số bạn tu theo Pháp Lý Vô Vi ở VN, kính đề xuất và xin đôi lời chỉ đạo của ông Tám.

Cuối cùng kính chúc ông Tám nhiều nghị lực sáng suốt.

Thư Từ Lai Vãng

Kính chào ông Tám với lòng tri ân vô cùng quý mến
đối với Đức Đại Minh Sư.

Kính bái
NC

Ban Giáo Dục thị xã Tây Ninh-VN
Nam Mô A Di Đà Phật.

Paris, ngày 24/11/81

Kính gửi bạn C.

Tôi đã nhận được thư bạn đề ngày 12/9/81 trên
đường du thuyết từ Âu sang Á, sang năm 82 tháng tư
mới trở về Canada.

Được biết các bạn vẫn đang trong cơ nhồi quả của
địa linh. Nói về đời thì hơi nặng, nhưng nói về đạo thì
chả ăn thua gì, như bạn L. đã tự thức. Đức Phật đã
thành công trong động loạn và khổ nhục.

Còn về phương pháp công phu thì trước sau như
một, chỉ có ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường
Chuyển và Thiên Định là quan trọng, còn các pháp
khác thì chỉ phụ trợ mà thôi. Ngó thẳng giữa hai chân

Thư Từ Lai Vãng

mày, tập trung ý chí niệm Phật nơi đỉnh đầu, rất đơn giản không có gì thay đổi cả.

Tưởng niệm đến danh Cha là tưởng niệm đến đấng Tạo Hóa.

Pháp Luân Thường Chuyển hít hơi vô khai mở nội tạng, hòa tan với sự sáng suốt vô cùng của Thượng Đế. Thiền Định là phẳng lặng tiềm thức, khai triển hào quang sẵn có của hành giả. Thực hiện được 3 pháp kể trên sẽ được học hỏi tùy thức của hành giả ở cõi trên. Tiến tới vô cùng tận mới ngộ được mọi sự sáng suốt. L. đã được bước qua một giai đoạn quan trọng của đạo pháp. Đúng thì mọi việc sẽ khai thông. Nếu chấp sẽ bị kẹt.

Chúc các bạn vui tiến.
Kính thư
LSH

TP HCM, ngày 2/10/81

Kính chú,

Mới đây nhận được thư chú và được biết chú đang giảng dạy ở Mỹ. Chắc khi thư con đến chú đã về Canada.

Những lúc gần đây con tu hành có khác hơn và được thấy chú trong cơn linh ảnh nhiều lần. Hai lần chú về đã thông tạng gan và tạng phổi của con. Đến khi tỉnh

Thư Từ Lai Vãng

con thiên, con vẫn còn thấy luồng điện mát lạnh di chuyển ở hai tạng này. Sung sướng biết bao và gần như con được uống thuốc bổ kỳ diệu. Sức khỏe gia tăng lạ thường. Mới đây lại được thấy chú qua hình ảnh da chú đỏ như máu, con trực nhận là luồng điện của chú qua sự thể hiện của Ngài Quan Thánh, không biết đúng không? Con tin rằng một ngày nào đó con sẽ kiểm chứng được việc này.

À, còn một lần nữa con thấy chú về bảo con hãy tìm cho ra chỗ 6 luân xa cùng với việc dùng huệ nhãn để thấy chú. Điều này con đã hiểu được lời chú dạy và sung sướng vô cùng.

Đối với con ngày hôm nay chỉ còn có tu mà thôi. Con rất mong muốn được xứng đáng là cháu của chú. Con muốn từ bỏ hết để chọn một đời sống như những nhà yoga, nhưng không biết bao giờ con mới thực hiện được điều này. Nghiệp con nặng quá, chắc phải trả dài dài.

Con đã nhận được thuốc và hai chục đô la chú gửi về giúp con và anh chị N. rất nhiều trong những lúc khó khăn ở đây.

Con rất mong được đọc những dòng chữ thân yêu của chú.

Cháu của chú
LKQ

Toulouse, ngày 5/12/81

Q,

Trên đường du thuyết từ Âu sang Á, chú đã nhận được thư của cháu. Được biết cháu đang lo tu học và trả nghiệp.

Những gì chú đã cho các con biết ngày nay sẽ lần lượt xuất hiện. Khả năng của loài người là vô cùng mà không chịu tự tìm là không được hưởng. Con càng tu, hưởng thượng thì con sẽ được gần chú hơn.

Các nơi gửi quà về khi các con nhận được thì phải báo tin cho địa chỉ đã gửi cho con thì họ mới tiếp tục gửi.

Điển của Quan Thánh luôn luôn hỗ trợ cho nhóm người tu về Vô Vi, nên luôn luôn phải giữ tinh thần trung nghĩa và liêm chính. Về ngũ tạng thì sẽ được mở đến vô cùng cho những hành giả chịu thực hiện đứng đắn. Nhiều chuyện ly kỳ con sẽ tự thức.

Trong đạo có đời, trong đời có đạo. Trong thanh có trước, trong trước có thanh. Máy ai đã thấu đáo được. Cứ sống trong vui buồn lẫn lộn thì bất minh mà thôi. Xung anh hùng nhưng cũng chẳng biết được mình ở đâu đến đây và sẽ đi đâu. Tưởng làm vật chất và thể xác là chủ của tất cả, đành quên Hồn là chủ thể xác mà không hay. Biết được Hồn thì mới biết được Thượng Đế. Khi biết được Thượng Đế thì vị trí của tâm linh không bao giờ bị mất cả. Chúng ta là học viên của càn khôn vũ trụ đang học và đang hành. Học hết bài rồi thì mọi người phải tự ra đi.

Thư Từ Lai Vãng

Chúc con vui khỏe.

Chú của con
LSH

Chú gửi kèm theo 20.00

G, ngày 4/10/81

Kính gửi ông Tám,

Trước hết, tôi xin ông Tám thứ lỗi vì lá thư này làm mất ít thì giờ mà ông dành cho đạo và đệ tử.

Từ khi được một người bạn cho xem quyển Tôi Tâm Đạo, tôi theo cách thức chỉ dẫn và luyện tập với ước vọng bình thường là tránh được bệnh hoạn lúc tuổi già. May mắn thay, tôi cũng được một vài kết quả.

Có điều làm tôi thắc mắc là khi nhìn ảnh của ông trong các tư thế công phu trong sách, tôi ngờ ngờ không rõ có phải là ông Lương trước kia có giúp việc cho hãng tàu Get Brothers đường Hàm Nghi, Saigon, thường mặc đơn sơ sơ mi trắng ngắn tay và quần tây trắng không?

Trước tôi có hành nghề nhập cảng, văn phòng ở đường Công Lý, dưới bảng hiệu Etablissement TVM. Ông M. là phụ thân tôi, đã tạ thế vào năm 1975. Tôi còn nhớ đã từng gặp ông, khi thì nhận hóa đơn gì đó,

Thư Từ Lai Vãng

khi thì gặp nhau trên các đường phố SG. Nếu thư này đến được tay ông, xin ông vui lòng biên cho ít chữ trả lời cho tôi dứt thắc mắc.

Lần nữa, mong ông thứ lỗi cho tôi vì đã làm mất thì giờ quý báu của ông vì chuyện vô ích. Lúc trước tôi nghĩ rằng có cơ duyên nên mới gặp ông, mà tôi u mê chạy theo ngũ dục, giờ này mới biết đạo, quả thật trễ tràng. Bây giờ vẫn còn hối tiếc đã bỏ lỡ cơ hội. Nhưng thà trễ mà còn hơn không, nên tôi cố gắng noi gương đàn anh, đạo hữu để tu tâm sửa tánh.

Nguyện xin Ông Trên ban cho ông sức khỏe dồi dào để dẫn dắt bao người theo lý huyền vi của đạo.

Xin chân thành cảm ơn ông Tám.

Kính thư
TVH

Toulouse, ngày 5/12/81

Kính gửi anh H,

Vui nhận được thư anh đề ngày 4/10/81. Được biết anh vẫn khoẻ mạnh và đã bắt đầu bước vào thêm đạo. Những gì anh đã tả trong thơ đều là đúng. Tôi đã tu

Thư Từ Lai Vãng

trước khi vào làm việc cho hãng Get Brothers. Ước nguyện của tôi muốn hoằng đạo tại thị. Lúc ấy hàng tuần tôi đều có thuyết giảng vào thứ bảy và chúa nhật. Cũng đã diu tiến được một số người đồng hành cho đến ngày hôm nay. Hiện tại tôi đang du thuyết từ Âu sang Á. Sang năm 82, tháng Tư tôi mới trở về Canada.

Phương pháp công phu của Vô Vi là lập lại trật tự cho mỗi người. Còn con đường tu học thì mỗi người đã tu nhiều kiếp rồi. Đạt tới trật tự thì dễ tiến hơn. Người tu thì phải tự nhận thức rõ rệt: Hồn làm chủ thể xác chứ không phải thể xác làm chủ của Hồn.

Ở đời này, nhìn bề ngoài và nhận sai, biến thể của nó là đụng chạm và đấu tranh vô lý, mà đành quên nhịp thở sẵn có của chính mình là hạnh phúc. Khi biết được nhịp thở đồng nhứt của muôn loài vạn vật là hào quang của Thượng Đế, thì đi đâu cũng được sống an vui. Ai ai cũng hít vô và thở ra theo định luật công bằng, theo khả năng sẵn có của mỗi tâm thức. Ngược lại oán trách ông Trời bất công, tội nghiệp cho chúng sanh thiếu hạnh sáng suốt và mê lầm. Thượng Đế trong ta và hòa tan mà mấy ai đã tự cảm nhận được.

Kính chúc anh vui khỏe và tinh tiến trên đường tầm đạo.

Kính thư
LSH

Một là sĩ khí trượng phu
Hai là tâm khảm của người hùng anh
Ba là trí giác muôn bề
Bốn là độ lượng khoan dung của Ngài
Năm là thời thế chuyển xoay
Sáu là hòa cảm vui cười nơi nơi
Bảy là tha thứ chan hòa
Tám là lệnh chủ một vòng sanh linh

Ngày 1/9/81

Hiệp lòng cứu giúp người thiếu phước
Hội nghị cấp cao đến mọi người
Ái tình nồng thắm nơi tâm khảm
Hữu phúc hữu duyên ở pháp đài
Thương lòng nhớ lại cảnh xưa
Tế cùng Trời Phật một vòng dựng xây
Nhớ thương thương nhớ với đầy
Cùng chung hơi thở cùng chung pháp màu

Ông Tám nhớ thương,

Cách biệt thơ ông đã lâu, lòng con trẻ đầy niềm nhớ
nhưng vô hạn. Không biết lúc này ông ra sao?

Trước có nhận được thư ông đề ngày có kèm theo
thơ ông cho biết rằng: Nghịch cảnh là bài học tấn hóa.
Con cũng hiểu được một phần. Nhưng nếu con ở trong
hoàn cảnh phải cần thấu triệt hơn vấn đề, để hiểu nhiều
hơn và đó mới là niềm vui vẻ của bài học tâm hồn tiến
hóa. Ngược lại, đó chỉ là cái mà không có ai muốn cả.

Thư Từ Lai Vãng

Cho nên nhờ sự phô bày của sự thật mà chúng con mới hiểu đặng tầm sâu sắc của nó. Thật là một điều quý giá vô cùng. Khó có được người phô bày trong ngoài sự thật như cụ Tư. Đây là sự thật, không phải ca tụng.

Thưa ông, lúc này con dù ăn trường chay rồi. Việc ăn chay hay ăn mặn đối với phương pháp mình thì không chấp. Đó là tùy theo phương tiện cơ thể của mình, có phải chăng ông? Còn các bạn tu lúc trước đi đây đi đó, bây giờ có lắm nhiều việc tiến triển ghê lắm lắm. Bản thể con người chia ra nhiều bộ phận thật là tinh vi, sáng suốt lắm lắm đó.

Thưa ông, con phải được cần có chỗ bám cho mình. Như ông đã cho con tình thương ấy, thật sự là đứa trẻ rất lo tu dưỡng, trong hơi thở và tắc lòng mà tiếng gọi từ bi bác ái đã nhỏ lệ réo gọi con và chúng con. Cái gì cũng dễ mà lại cũng khó. Làm sao hiểu được chỗ này. Con muốn tinh thần con lẫn tâm hồn hòa theo nhịp điệu văn điển vị tha vô lượng.

Thưa ông, con muốn được và hiểu nhiều hơn và nhẹ nhàng hơn về người ấy. Không gian và thời gian mà tiền nhân tính toán không hiểu có hay chăng? Con thấy rằng kẻ đói khát thì phải được ăn hoặc uống. Đó là lẽ dĩ nhiên rồi. Không ăn cái này thì cũng ăn cái khác thì cũng ấm lòng của khoảnh khắc vậy.

Thưa ông, có người bạn cho biết rằng có loại máy thông ngôn, bên Tây Đức đã chế tạo ra rồi. Máy ấy rất giản dị và có thể dùng máy ấy để nói chuyện với người khác ngôn ngữ, tùy theo nước, một cách bình thường. Ông có thể hỏi thăm nếu cần. Trước có nhận đặng thơ của ông gửi gồm hai tấm, bán ra chi dùng cũng không

có bao nhiêu. Hàng tuy có màu đậm đà nhưng chất lượng không bao nhiêu.

Con là đứa trẻ dầy dầy tình nghĩa keo sơn, trọng nghĩa nhân hơn cả và v.v.. Ông thấy bấy nhiêu đó có đủ về trên theo ông chăng? Ông Tư, các đàn anh, P., và từng hơi thở và tiếng cười hòa nhịp theo bước chân dung quân tử chí khí chăng? Càng nhẹ càng bay cao, ôi, thật quý lắm, lịch lãm lắm. Giữa người và người đây là cái cảm vật đời đời.

Thấm thoát đã 5 năm qua rồi, thời gian như mùa hè lẫn mùa thu rụng lá tả, gởi đến ông, tuy vài học hỏi, con còn trẻ, ông tha thứ chỉ dẫn cho con.

Con, ND, chúc ông vui vẻ như ý.

Thưa ông, áo lành dùm áo rách, xin ông mở lượng hải hà giúp đỡ con tình thương cuộc sống thời gian này.

Kính chúc ông cùng các bạn trường thọ và trẻ mãi.

Toulouse, ngày 5/12/81

ND,

Trên đường hoàng pháp từ Âu sang Á, đến tháng 4 sang năm 1982 mới trở về Canada. Vui nhận được thư con đề ngày 1/10/81.

Thư Từ Lai Vãng

Được biết con vẫn giữ phần tu học là điều cao quý. Còn về sự thiếu thốn về vật chất âu cũng là công nghiệp của giống dân được chọn của Thượng Đế.

Càng sống xa vật chất, càng thiếu thốn thì mới quý hơi thở hơn. Càng xử dụng hơi thở thì lại càng được gần Thượng Đế hơn. Người tu học thì phải tự khai thức hòa đồng thay vì tự cao tự trọng. Hành trình của cuộc hành hương là vô cùng tận. Ai ai cũng phải trì tâm trì chí thì mới giải thoát được. Đạt tới sự thanh tịnh thì mới thật sự thành đạt trong khối Vô Vi. Còn động và chấp thì thuộc loại tà tâm.

Con đã bị trì trệ về sự tiếp tế vì tên họ và địa chỉ của con không đúng. Con nhớ ghi kỹ khi địa chỉ của con thay đổi. Ông Tám sẽ kêu gọi sự giúp đỡ của các bạn đạo các nơi. Con nên thanh tịnh nhận quà của Thượng Đế còn hơn là vật chất. Con sẽ nhận thức rõ sự mâu nhiệm của Ngài khi con đã tự thanh lọc, phá mê phá chấp.

Kính chúc con vui tiến.

Ông Tám
LSH

Ngày 4/10/81

Kính gửi ông Tám lời thơ ý tứ vụng về.

Kính dâng ông Tám.

*Thư ông đến với tâm từ bi
Xót kẻ ngu khờ tỏ lý tri
Sái quấy do ta không sáng suốt
Ươn hèn tự tánh đục, sân, si*

*Tu hành tạo dựng căn cơ vững
Chánh khí xa lìa tả đạo nương
Thử thách là bài thanh lọc đó
Thâm ơn nguyện khắc cốt tâm ghi*

*Thâm ơn nguyện khắc cốt tâm ghi
Cứu độ tâm tư chẳng phiền ai
Pháp hành từ nay đà dốc chí
Tâm linh khởi sáng tự qui y*

*Âm thầm vượt thoát buồn sầu tủi
Lặng lẽ suy tầm ý đạo đời
Học trả bài thông sâu chính lý
Đêm đêm hiếu nghĩa lễ Cha Trời*

*Đêm đêm hiếu nghĩa lễ Cha Trời
Chiếu hóa thanh lành trí phát huy
Nhấn nhủ nghèo nàn quà phước quý
Con vui đón nhận với niềm tin*

Thư Từ Lai Vãng

Cha ban lộc báu đời con hưởng
Chẳng nhọc âu lo cất kỹ này
Xử thế tâm nhơn thời hiểu rõ
Thong dong túi rỗng thanh thoi cười

Phúc thư chỉ nãng hành
Đáp ơn hành tinh tấn
Đạt đạo tạ sanh thành
Hư vô cội nguồn thanh

Thong dong túi rỗng thanh thoi cười
Tập luyện tâm an sáng tinh vi
Pháp chuyển luân thường lưu thanh khí
Soi hồn sửa kệt học diệu kỳ

Tham thiền học hỏi huyền thâm bí
Tịch mịch hư không thú lắm ơi
Hạnh phúc trăm năm trời tạo đấy
Thanh nhàn một kiếp lại hóa hay

Thanh nhàn một kiếp lại hóa hay
Ích kỷ thương mình chẳng thương ai
Chẳng thiết nhân sanh cao thế đệ
Phì cười tự diếu cợt mình thôi

Hiền nhân vậy hả yêu thương chi
Dáng ghét hoài công Thầy ôi thôi
Dạy bảo nên người ngoan hồng rồi
Mau tu chỉnh đốn tâm từ bi

*Mau tu chỉnh đốn tâm từ bi
Cứu độ trần gian phỉ chí này
Mẹ Đất Cha Trời vườn tình ý
Duyên Trời chẳng nhập nhập thanh bai*

*Tình thương khắp chốn nguồn an ủi
Pháp quý giao truyền hóa duyên người
Kết nghĩa giao bôi nhà hiệp hội
Năm châu thắt chặt tay nắm tay*

Kính chúc ông bà Tám tuổi thọ hưởng trăm năm,
sức khỏe thời kang an, thuyết pháp hằng tinh tấn.

Kính thư.
P.

P. con,

*Cơ Trời chuyển hóa giải sân si
Nay đã đổi thay thức hợp thì
Nguồn cội qui về tâm tự giác
Thân tâm an lạc rõ đề thi*

*Đề thi khó dễ chuyển ghi
Sửa mình tiến hóa tâm thì an vui
Xét xem thế sự bụi ngùi
Người người tranh đấu tự trui lửa lò
Điển Trời lưu trữ cả kho
Chẳng ai thọ lãnh lét mò khổ đau
Cơ Trời chuyển hóa nhiệm mầu*

Thư Từ Lai Vãng

*Phân minh đời đạo kết tâu về quê
Bình tâm phân xét mọi bề
Quê xưa nguồn cội tự về đến nơi
Khuyên người làm lạc ai ơi
Biết mình biết họ do Trời ân ban
Khai tâm tiến giải nhiều màn
Thăm tu thăm tiến tự bàn đến nơi
Nằm trong nguyên lý của Trời
Từ đời qua đạo mở lời quang khai
Biết mình mới thật là tài
Biết chi thiên hạ tự đày lầy thân
Qui về định luật cán cân
Khai tàng tiến hóa mở tàng cảm giao
Di Đà lục tự nhiệm màu
Khai thông tâm trạng đối đầu thiên cơ.*

Ông Tám
LSH

TP HCM, ngày 7/10/81

Kính gửi ông Tám,

Lâu quá con không nhận được tin ông Tám, con buồn và nhớ ông Tám nhiều.

Ông Tám kính, con vẫn biết ông Tám rất bận vì rất nhiều đạo hữu khác, mà sao con vẫn mong thư ông Tám nhiều nhiều. Tại sao con tu mà con còn ích kỷ, muốn được bản thân mình nhiều thư hơn người khác hả ông Tám? Nhiều lúc con thấy xấu hổ, con dẹp động loạn,

Thư Từ Lai Vãng

ham muốn ấy đi, nhưng không được. Nó lại hiện về, càng nhiều hơn. Nhưng nếu không được thư của ông Tám và cô N. thì con buồn lắm. Không gì an ủi. Và liều thuốc hồi sinh của con là thư của ông Tám và những bạn đạo.

Ông Tám kính, sức khỏe của ông bà Tám độ này ra sao? Lâu lâu con không được tin ông Tám thì con lại lo, sức khỏe của con hôm nay đã đỡ nhiều nhờ thuốc của ông Tám và cô N. cho. Ởn này con không biết làm sao đáp đền.

Ông Tám kính, con rất mong thư ông Tám.

Con,
T.

Toulouse, ngày 5/12/81

T. con,

Ông Tám vui nhận được thư con trên đường hoàng pháp từ Âu sang Á, sang năm 1982 tháng Tư mới trở về Canada.

Bạn đạo có gửi quà về, do ông Tám chuyển cho, con nên phúc đáp khi đã nhận được để cho họ tiếp tục giúp con. Ông Tám đã từng xin Ởn Trên gia hộ cho các con có cơ hội sống để tu. Ông Tám ra đây rất bận trong

Thư Từ Lai Vãng

nhiệm vụ khai triển đạo pháp và lo cứu khổ ban vui. Năm nay, ông Tám đã bắt đầu sáu mươi, vẫn còn học hỏi trên con đường tu học đầy chông gai. Vừa lo cho mình và lo cho người, xây dựng ý chí và phá mê phá chấp là một điều không ai muốn làm. Nhưng Thượng Đế ban hồng ân cho ông Tám làm được ngày nào hay ngày ấy. Kế tiếp là tuổi trẻ sẽ đứng lên, lo tu học để sửa mình, để sớm trở nên một đứa con ngoan của Thượng Đế, thực hiện tình thương và đạo đức theo ý chí của Ngài. Triệu triệu ức ức người, rốt cuộc rồi cũng phải tự qui về nguồn cội. Sau hành trình học hỏi chán ngán của cảnh trước ô.

Hiện tại con có cơ hội làm người tại nơi linh địa của Thượng Đế đã chọn. Thiếu thốn là được giải nghiệp. Càng ngày con sẽ cảm nhận con số không là đúng. Vạn sự khởi đầu bởi nhút không. Phải qui về con số không thì mới đúng. Người đời, của không đời, tâm linh thì bất diệt. Thương yêu muôn loài vạn vật mới là chánh giác.

Chúc con vui khỏe. Bà Tám cùng đi với ông Tám trên chuyến đi này. Tuyết có chồng và an phận. Bà Dí ở HongKong tu.

Ông Tám
LSH

TP HCM, ngày 30/10/81

Kính thăm chú thiếm,

Thưa chú thiếm thời gian khá lâu con không nhận được thư của chú. Con trông tin của chú. Không biết chú đã về Canada chưa hay vẫn còn ở tại nước Mỹ để thuyết giảng đạo? Nhiều khi cháu thường nghĩ, muốn có được một đời sống như chú đâu phải là một chuyện dễ trên thế gian này.

Thưa chú thiếm, ở VN cháu phải vất vả lẫn lóc với đời để gắng bươn chải cho mình, cho gia đình, có một sự sống tạm gọi là sống được. Với xã hội hiện nay ở VN, kinh tế khó khăn, thưa chú thiếm, với lại sự ra đời của con khi lập gia đình, không có được một phân vàng hay một khoảng tiền nào gọi là của cha mẹ tạo điều kiện hay giúp đỡ cho con lập gia đình, ra riêng sinh sống.

Thưa chú thiếm, khi ba con làm đám cưới cho con, con tìm hoài một chiếc nhẫn để làm lễ trao nhẫn cưới. Con tìm hoài chẳng thấy trong hộp đồ nữ trang giả của ba con. Làm đám cưới cho một thằng con trai trưởng nam của một gia đình dòng họ Lương, con đã tự nhận thấy không còn cảnh nào đau buồn tủi nhục bằng cảnh này.

Thưa chú thiếm, con rất buồn tủi và chẳng muốn sống thêm ở VN một ngày nào nữa. Dù ra đi có bị tù đầy hay chết chóc, con cũng phải ra đi bằng mọi cách.

Thưa chú thiếm, con sống ở VN trong tay không vốn, kiếm sống qua ngày, không tương lai, rồi con cái của con, ba con thì không giúp đỡ cho chúng con. Ba cứ

Thư Từ Lai Vãng

nói ngày xưa ông nội không giúp cho ba thì ngày nay tụi con phải tự lập để sống với hai bàn tay trắng, với xã hội CS.

Thưa chú thiếm, nếu chú thiếm không đủ điều kiện bảo lãnh cho gia đình con, thì chú cố gắng giúp đỡ bảo lãnh một mình con, để con còn tìm tương lai cho gia đình con. Thưa chú thiếm, con chỉ còn chú thiếm là người duy nhất ban cho con nhiều tình thương nhất đến với con.

Thưa chú, ba con chắc chắn là không đi theo đường bảo lãnh của chú. Ba con sẽ ở lại VN. Em H. về nhà chồng, còn lại P. và Q., ba con sẽ cho đi con đường khác. Thưa chú thiếm, rất tiếc con không có tiền để lo theo con đường của P. và Q. nên đành chịu.

Thưa chú thiếm, con không muốn nói nhiều thêm nữa chỉ thêm đau lòng. Đến đây, con xin dừng bút, hẹn chú vào thư sau.

Kính chúc chú thiếm vui tiến.

Con của chú thiếm.
LKT

Toulouse, ngày 5/12/81

T. con,

Chú đã nhận được thư của con đề ngày 30/10/81.
Được biết con và gia đình vẫn khỏe mạnh.

Con đã được trưởng thành làm người ở kiếp này để xây dựng tâm linh cho chính con chứ không phải cho ba con. Vậy con nên chấp nhận học hỏi cái cảnh vợ con mà con đã muốn học.

Thượng Đế đã ban cho con một thể xác và một tâm linh tự động khai triển mọi khả năng sẵn có. Con nên tận dụng nó để phục vụ theo ý muốn của con thì con sẽ có cơ hội tiến hóa.

Con không nên oán trách một ai thay vì trách con. Ba con muốn con thành công trước khi con lập gia đình, nhưng con bất chấp và con cũng trốn tránh nhiệm vụ của con đối với các em, con đã mất tánh chất của một người anh cả.

Còn về việc bảo đảm thì phải chờ chính phủ Canada mời ba con và ba con từ chối thì mới được bảo lãnh người khác, sau khi hồ sơ hoàn về sở Di Trú.

Tình trạng hiện tại tại Montréal rất khó khăn về mặt kinh tế, sập tiệm rất nhiều, nhân công thất nghiệp càng ngày càng nhiều, thời tiết thì lạnh chết người. Con qua đây cũng nằm một chỗ mà thôi. Đi Mỹ thì tốt hơn. Nhiều người lớn tuổi qua đến đây vài năm cũng phải bỏ xác ra đi. Chú cũng đang tìm chỗ ẩn, nhưng phải chờ có quốc tịch mới quyết định được.

Hiện tại chú đang trên đường du thuyết từ Âu sang Á với thiếm, đến sang năm 1982, tháng tư mới trở về Canada.

Chúc con vui khỏe.

Chú
LSH

Thư Từ Lai Vãng

TP HCM, ngày 18/10/81

Ba mến,

Ngày 10/9/81 con được thư ba đề ngày 13/4/81. Cảm ơn sự chỉ dạy của ba thật nhiều. Ước sao được những lá thư như vậy thường xuyên.

Thưa ba, sau cơn bệnh, nay con cảm thấy bộ đầu khó chịu, tinh thần không khỏe, hơi chóng mặt, mắt hơi lờ, khó ngủ hay là ngủ nửa chừng thấy bộ đầu sáng quá, không ngủ được. Không ngủ được, lại không biết làm cách gì để xử trí.

Đầu lắc qua lắc lại nghe tiếng cóc cóc, không biết đó là bệnh hay là con đã tu sai rồi. Nếu ba rảnh, nhờ ba cho con biết. Nay con cho đó là bệnh, cố gắng tìm cách chữa trị.

Đồng thời xin ba cho con biết, có phải ai tu cái bụng cũng lớn lắm phải không? Ghê quá. I am so worry about that, daddy.

Hưởng thụ là gì đó ba à? Con chỉ biết ở đời thì phải chịu đựng bệnh tật sàng sẩy hất hủi v..v.. rồi con người mới biết tiến hóa.

Con đã nộp giấy tờ và thủ tục xin xuất cảnh qua Mỹ, hồ sơ đã được chuyển đến sở Ngoại Kiều đường Nguyễn Du. Nay chỉ cần phải làm cách nào mà danh sách của gia đình con được HCR mang qua đây lấy người thì con được xuất cảnh ra đi. Ba có biết về thủ tục bên Mỹ phải làm cách nào cho mau không? Xin ba chỉ dạy A D. làm hầu hết gia đình được sớm xum họp.

Xin gửi lời thăm ông T. và ông bà Y.

Toulouse, ngày 7/12/81

MK. con,

Ba đang trên đường du thuyết từ Âu sang Á, đến sang năm tháng tư mới trở về Canada. Ba đã nhận được thư của con đề ngày 18/10/81.

Được biết con đã nạp giấy tờ xin xuất cảnh sang Mỹ. Rất tiếc ba không gặp được A D. vì cháu đã đổi địa chỉ và không cho hay.

Con đã biết: Sức chịu đựng là quý giá. Sau cái khổ là cái sướng đời đời của phần Hồn. Như con đã chứng nghiệm sự gian lao của Ba từ giai đoạn một, nhưng ba không bao giờ than van. Chấp nhận để học hỏi và phục vụ chúng sanh đến hơi thở cuối cùng, để thực hiện đại nguyện của chính mình. Bệnh do tánh sanh. Nếu ta làm chủ được tánh thì bệnh tật sẽ giảm lần.

Con không nên ăn nhiều cơm thì nó sẽ đỡ mập và bớt trượt. Bộ đầu kêu là phần thanh điển được hút, được

Thư Từ Lai Vãng

đi lên, bớt ăn thì nó sẽ được ăn thanh điển thì mới thật sự là hưởng thụ.

Hạnh phúc của loài người không phải vật chất nhưng kỳ thật là phần Hồn cộng với tâm linh. Linh hồn bất diệt thì phải làm việc đời đời mới đạt tới hạnh phúc của cả càn khôn vũ trụ. Triệu triệu ức ức người đồng sống chung một nhịp thở của Thượng Đế là hít vô và thở ra, mà đành quên sự thanh nhẹ của đấng Cha lành đã ân ban. Suốt cả hành trình của cuộc hành hương trở về nguồn cội, con có ở đâu đi nữa thì cũng chỉ sống với Trời và Đất cả.

Như ba thường nói năm 1974 là : “Còn Trời còn Đất còn ta là còn thái bình”. Mọi người phải ý thức tự tu tự tiến. Ở chỗ vật chất khó tìm ra đạo đức. Người thật sự chấp nhận sự đau khổ mới thấy rõ tình Cha thương con vô bờ bến.

Con đã mượn xác phàm làm người để thức tâm rồi sẽ ra đi, sau khi học hỏi định luật Sanh Lão Bệnh Tử và Khổ, thì mới đạt tới hạnh phúc đời đời. Sự sáng suốt minh chánh mới là vốn liếng của hành giả vô vi.

Sống với nó và sẽ ra đi với nó thì mới thật sự là tự giải thoát. Tiếng nói của con đang nói ra không phải của con. Con chỉ mượn sự phối hợp của cả càn khôn vũ trụ để thức tâm mà thôi. Từ đầu chí chân của con hiện tại không phải của con. Kỳ thật con đã mượn cơ cấu của Thượng Đế để học hỏi trong chu trình tiến hóa mà thôi.

Rốt cuộc con cũng sẽ phải qui về thức hồi sinh bất diệt của chính con mà thôi. Còn việc đi hay ở do Thượng Đế quyết định, tùy theo khả năng tu học của chính con.

Thư Từ Lai Vãng

Ba rất cần những đứa con thức tâm và thanh tịnh. Tìm ra Cha, phải sống như Cha, gánh vác như Cha, đứng tiến như Cha, ý chí hòa tan với Cha, thanh tịnh. Con phải dụng ý chí thanh điển hướng thẳng về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ.

Chúc con vui khỏe.
Ba của con
LSH

TP HCM, ngày 15/10/81

Kính thưa ông Tám,

Tôi đã nhận được quà của ông gửi. Đó là số thuốc do đạo hữu THL gửi từ Pháp. Tôi thành thật cảm ơn ông Tám, tôi không biết gì hơn là cố gắng tu học để đạt được sự ảnh hưởng cao quý của ông Tám, ông Tư để lại, tự tu tự tiến.

Theo sự nghiên cứu hiểu biết riêng tôi, thì Chân Lý ông Tám giảng không có gì không giá trị. Còn đường tu học như ông Tư đã dạy, văn và võ, nhưng mà đi về văn thì mới giải thoát phần Hồn vĩnh cửu, đòi hỏi sự cố gắng lắm.

Thư Từ Lai Vãng

Theo thâm tâm tự hiểu của tôi, giữ riêng cá nhân tôi thì Ngọc Hoàng cũng là một vị Phật trong cộng đồng chư Phật. Nhưng Ngài là vị chủ điển võ cho nên Ngài ngự trị ở đây là nắm thanh lần trước do Trời Đất lập hiến. Còn nguyên lý giải thoát của văn là phần điển thanh bất động, vượt ngoài càn khôn của Ngọc Hoàng. Tôi thấy niệm Cha tiến mau và có sự huyền diệu hơn.

Còn niệm Phật vẫn được sự huyền diệu, nhưng có vẻ thiếu sự hỗ trợ. Bởi vì tự tu tự tiến, vững chắc về Hồn lấm, nhưng mà biết tự tu rồi thì mới thấy giá trị của văn Phật. Nhưng mà tôi hiểu tất cả đều là tình thương và đạo đức, nên không có gì phải can xen, rủ ren, ai nấy tự tu. Thì sự hiểu biết đó, tôi cũng còn dè dặt, nên mạnh dạn trao đổi cùng ông Tám. Hy vọng ông Tám còn dạy thêm.

Về phần thực hành, tôi có hay chào ông Tư và ông Tám mỗi tối, cũng như nhiều lúc tôi nghĩ đến ông Tám, ông Tư..v.. thì cũng có sự ứng điển, nhưng mà không tin, nên hỏi ông Tám: Những sự ứng điển đó có bị mạo nhận? Hay khi mình có điển, khi hướng về ai thì người đó rút? Mỗi khi dùng trí ý hỏi Bên Trên, nhận sự trả lời, cảm ứng linh tính, cảm ứng lý đạo, cùng sự thuận hay không khi hỏi việc gì. Xin ông Tám cho biết có đúng không? Tôi có bị gạt mình không hay đó là sự ứng cảm rõ ràng? Và càng rõ ràng tùy theo sự tu luyện dày công hơn nữa.

Xin cảm ơn ông Tám, tỏ ý phước đức cùng ông Tám.

Nam Mô Đức Ông Tám Vị Kiên Phật.

Kính bút
TQM

Marseille, ngày 8/12/81

Kính gửi anh M.,

Vui nhận được thư anh đề ngày 15/10/81. Được biết anh đã nhận được quà từ Pháp và vẫn quyết tâm tự tu tự tiến là điều phước đức cho nhân loại ở tương lai.

Những điều của anh đã nêu ra trong thư đó là “tâm tâm tương ứng” tùy theo trình độ. Niệm danh Cha hay Phật cũng đều là xây dựng ý chí tiến hóa tại thế mà thôi. Quan trọng là hành giả chịu hưởng thanh điển của chính mình thẳng vào trung tâm sinh lực của căn khôn vũ trụ hay không. Nếu tự hưởng thẳng vào đó thì cuộc sống sẽ được dồi dào và thanh nhẹ hơn.

Chấp nhận sự gánh vác với Cha Trời thì mới rõ là Ngọc Hoàng có trước Phật. Có cha mẹ mới có ta để luận đạo. Hành đạo và sẽ thành đạo mới biết được nguyên lý của Đấng Đại Từ Bi tức là Cha Trời.

Trong văn có võ, trong võ có văn thì mới rõ Chân Lý. Rốt cuộc, sự sáng suốt và thanh tịnh là quan trọng nhất.

Chúng ta có quyền sửa sai và không có quyền triển hạn mạng sống.

Học hết khóa rồi lại phải tiếp tục ra đi dự khóa khác tùy theo trình độ. Sự tiến hóa của mỗi điểm linh quang

Thư Từ Lai Vãng

phần Hồn là vô cùng. Thức hồi sinh không bao giờ bị diệt cả.

Chúc anh vui tiến.

Kính thư
LSH

Ngày 20/10/81

Kính thưa ông Tám,

Từ lúc tu đến bây giờ, con luôn luôn được nghe bạn đạo nhắc đến ông Tám, nhưng con không biết ra sao cả. Chỉ được thấy trong hình mà thôi. Nay con viết thư này cho ông Tám để hỏi những thắc mắc. Xin ông Tám giúp đỡ cho con được thỏa mãn những thắc mắc và ông Tám giúp cho con tu mau tiến.

Những thắc mắc :

1) Sao bây giờ con ngu quá, nhìn đến môn nào, bài nào cũng chỉ thấy đám mây đen, không hiểu chút nào hết, nên con cảm thấy chán và sợ học quá.

2) Sao thời gian cứ trôi qua, nhưng rồi con học không rồi. Đời cũng kém, tu cũng tệ, chưa làm cái gì cho con hết.

3) Người mà thờ ơ với đời, coi đời như zéro. Thí dụ: Người nọ thấy người kia nói tôi thương bạn lắm, tôi

mến bạn, nhưng trong thâm tâm thì khác. Họ rất hiếm độc vì sống với đời thì cần phải xã giao. Nhưng khi nhìn thấy như vậy, người nọ chán nản, nên mỗi khi nói chuyện với họ, cảm thấy nói như vậy đối quá. Thôi đừng nói gì hơn, vì va chạm với đời, không nói thì không được, hễ nói thì sợ, nên người nọ thờ ơ với đời.

4) Tại sao người đó có phạm lỗi gì không? Cách điều trị? Thưa ông Tám, sao con công phu tệ quá. Ông Tám giúp con với.

5) Sao con ít nói quá, không cởi mở gì hết, nên ông Sáu giải cho con ít lắm.

6) Ông Tám chỉ cho con cách học.

7) Sao con cảm thấy chán quá, nhiều lúc con muốn Trời sập đi cho rồi.

Nhà con gần nhà bác N., có thể ông Tám gửi thơ cho con bằng địa chỉ nhà bác N.

Con rất mong ngày nào đó, con sẽ gặp được ông Tám. Con cảm ơn ông Tám trước.

Cháu của ông Tám,
B.

Xin phép ông Tám cho con hỏi vài điều nữa:

8) Sao con làm Pháp Luân không thông, làm con cảm thấy khó chịu?

Thư Từ Lai Vãng

9) Con cảm thấy con vô dụng quá ông Tám, nên nhiều lúc con chỉ thích chết.

10) Sức khỏe con kém quá, làm sao cho khỏe được?

11) Sao con tham ăn quá?

12) Sao con hay tự ái quá, không biết như vậy có hại không?

Marseille, ngày 8/12/81

NB,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 20/10/81. Được biết con có nhiều thắc mắc về cuộc sống của đời lẩn đạo.

Muốn tu học, trước hết phải dọn tâm, giữ thức hòa đồng và tự đặt mình trong đại nguyện cứu độ chúng sanh thì mới vun bồi ý chí tiến hóa được. Ngược lại, sống với bản chất yếu hèn thì không tu còn hơn. Con chỉ có thể làm hai pháp trước hết:

1) Soi Hồn

2) Pháp Luân Chiếu Minh cho đến khi tự cảm thấy thanh nhẹ và thích thiền thì mới thiền được. Hàng ngày rảnh, dùng ý niệm lục tự thì mới khai tâm được. Chúc con vui tiến.

Ông Tám-LSH

Thư Từ Lai Vãng

Ngày 5/11/81

Kính thăm Thầy yêu quý,

Con là NVP, hành Pháp Lý năm 1971, vì gia đình Công giáo, ông bà cấm không cho tu. Mãi đến năm 1979, con ước nguyện tu lại và âm thầm tu đến năm nay.

Con cố gắng hành Pháp Lý 100% và được Thầy cảm ứng. Con và bạn con là ĐT (Bạc Liêu) lên chú Sáu L. để học hỏi về Pháp Lý cho kết quả hơn. Chuyển đi của hai con thật là quý giá. Từ lúc khởi hành và cuối đều có Thầy bên cạnh lo cho các con.

Thưa Thầy, con được sung sướng khóc vì cảm động. Lúc tiễn được Thầy nhấn nhủ cũng như lúc ra đi Sài Gòn, không có tiền mà rời Bè Trên cũng chuyển tiền.

Kính thưa Thầy, đã nhiều lần con định viết thư, nhưng con tự nghĩ: Thôi để Thầy nghỉ ngơi vì rất nhiều việc quan trọng Thầy phải làm, nên con chỉ ráng lo công phu tinh tấn, và con tin tưởng rằng khi con siêng năng và quyết tâm giải thoát, dù chết cũng không nản, vì con nghĩ là con là đứa con xứng đáng bằng thực hành để làm lá thư cho Thầy đọc toàn hảo hơn cả.

Con và một số bạn đạo Bạc Liêu khích lệ nhau tu dù ăn uống có phần thiếu kém. Vì bài học của Thầy gửi đến nên chúng con rất hân hoan, cho dù một ngày một buổi cũng qua mà vẫn thấy khỏe.

Kính thưa Thầy kính mến, con năm nay 29 tuổi, là một giáo sĩ bên công giáo, con học tới năm thứ tư tại Chung Viện, chức vụ là Thầy tu. Đến 76, con không tu

Thư Từ Lai Vãng

và trở về vì hoàn cảnh gia đình và sau đó con lập gia đình.

Kính thưa Thầy, Thầy biết rõ con tất cả, từ sự lười biếng đến những khi siêng năng, con đã nhận ra được hồng ân của Thầy ban cho con rất nhiều. Từ vật chất để sống qua ngày. Tuy không có dư, quần áo đơn giản thay đổi, nhưng sung sướng vô cùng.

Sau khi đi chú Sáu L. về ngày 17/7/81 (âm lịch), sự tu luyện có phần tiến hơn. Nhất là con thấy rõ sự sai lầm quá nhiều. Càng tu càng tệ, càng tu càng lỗi lầm và càng tu càng động. Càng động càng tu.

Kính thưa Thầy, con nhớ Thầy quá, con không thể yên được. Đi tìm địa chỉ của Thầy để được hướng tâm hồn con với những ý tưởng của một đứa con quyết tâm giải thoát. Con nghe băng và đọc được bài giảng của Thầy, khóc hoài, khóc sung sướng, khóc trong cương quyết và cố gắng.

Bạn đạo VN rất nghèo, nhưng tình thương lại rất nhiều. Niềm ước mơ của các con là máy cassette và đồng hồ reo để là hành trang khích lệ và thúc đúng giờ.

Con và các bạn con rất buồn khi thấy mình vẫn thiếu phương tiện vì làm sao sống được, nhưng có được một điều an ủi là hành pháp hết ga.

Lúc này con cố gắng hơn xưa, công phu đến sáng mà vẫn khô và sung sướng đến rơi lệ. Con tự nguyện là phải đạt được tánh siêng năng vì như thế sẽ làm cho Thầy hài lòng nhất mà thôi.

Thư Từ Lai Vãng

Con hướng tâm hồn con về Thầy kính yêu bằng thực hiện tinh tấn.

Con cảm ơn Thầy.
NVP

Marseille, ngày 8/12/81

VP,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 5/11/81, được biết con vẫn hướng nguyện thực hành trở về Chân Lý. Con ơi! Cuộc hành hương của mọi người đều trên đường chông gai và gút mắc. Chỉ có ý chí là trường tồn và thực sự giải quyết cho chính mình. Con đã cảm động vì chúng sanh mê muội, trong đó có con. Đã nói sai và làm sai, chịu sửa sẽ không còn sai. Con đã thức trong Kinh Vô Tự là hành động của chính con và sự ảnh hưởng ở xung quanh con.

*Xem Trời xem Đất nỉ non
Vui cười động loạn thân con hợp hòa
Tưởng làm thiên hạ cách xa
Đâu dè họ ở trong ta hoài hoài
Điển thanh tự lập thanh đài
Sửa sai tự tiến tiến hoài không ngưng
Thế sanh động loạn vô chừng*

Thư Từ Lai Vãng

Tâm ta giữ vững con cương của Trời
Lời vàng tiếng ngọc lệ rơi
Thấy đời giả tạm là nơi học hành
Tự mình khai triển mới thành
Qui y chơn pháp phá ranh lu mờ
Triển khai từ phút từ giờ
Chẳng cần dừng bước thờ ơ cõi trần
Đồng hồ cassette giác phân
Tâm linh chế tạo lại cần hơn mua
Chẳng còn động loạn hơn thua
Bốn mùa phân giải thi đua học hành
Tự mình dũng tiến mới thành
Chờ ngày tái ngộ Trời sanh lý Trời
Thầy đi thuyết giảng các nơi
Mong người thức giác xem đời như không
Từ Âu sang Á một vòng
Sang năm tháng bốn tái vòng Canada
Mong con học hiểu học hòa
Dù xa cũng gặp chung nhà càng vui
Sống trong nguyên lý đạo mùi
Rèn trui tự tiến an vui tám lòng
Giữ bền sáng suốt thông dong
Trong con có sẵn muôn vòng triển khai
Càng tu càng tiến tiến hoài
Trong không mà có chờ ngày gặp Cha

Chúc con vui tiến.

Thầy
LSH

TP HCM, ngày 4/10/81

Ông Tám kính ái,

Con rất xúc động khi nhận được quà và thư của ông Tám đến ngày 1/10/81, nên con vội vàng phúc đáp để ông Tám biết tin.

Mặc dù con đang sống trong hoàn cảnh hết sức eo hẹp, nhưng những lời dạy bảo của ông Tám đối với con có giá trị gấp trăm ngàn món quà.

Ông Tám ơi, với một kẻ hiền lành như con thì đâu phải đợi tới bây giờ mới có sự hồi tâm về cội nguồn. Chỉ vì con chưa hiểu rõ nên mới hành sai.

Nhưng như ông Tám đã dạy:” Cuộc đời điều luyện tâm linh, luân lưu nhiều kiếp, học đi, học lại, học hoài, học cho hết kiếp này đến kiếp kia mới có được một chút ánh sáng tư soi tâm sửa mình, dũng tiến trong cuộc hành hương hiện tại và mãi mãi”.

Từ xưa, con vẫn là người có tâm đạo. Nhưng với cái phàm ngã của một con người trần tục, nên con vẫn thích ăn ngon, mặc đẹp, cũng biết lười biếng, cũng có lúc sân si. Con không ăn chay vì con nghĩ đó chỉ là điều phụ thuộc để hỗ trợ cho phần tâm linh. Con chỉ cần nghĩ và làm những điều thiện lành. Con không thích những người tu a dua, nên con muốn làm một người không tu mà có tu.

Trong cõi trần cần nhiều quyền uy, bạc tiền và danh vọng, mà con chỉ có đôi bàn tay trắng với một thân hình gầy yếu xác xơ. Vì mang nhiều mặc cảm tự ti đó, nên trên đường đạo pháp, con chỉ thích làm người bộ

Thư Từ Lai Vãng

hành đơn độc đi tìm ra Chân Lý. Giờ đây, có lẽ con đã được rèn

luyện tâm linh qua nhiều kiếp, đồng thời được Cha Trời trực tiếp đánh thức phần Hồn, nên con kịp thì thức giấc.

Ông Tám ơi, lần này trên bước trở về nguồn, con thật sung sướng và rất vững niềm tin vì trước mặt con có Cha Trời và sau lưng có ông Tám.

Con đã cố gắng và sẽ luôn luôn cố gắng hơn để không phụ lòng Cha và ông Tám.

Khi viết thư này, con chưa gặp Cha, nhưng theo con nghĩ có lẽ Cha không cần gì ngoài cần vui khi nhìn thấy các con thật lòng quay về nguồn cội.

Kính thăm ông Tám, bà Tám và toàn thể đại gia đình đạo hữu.

Chân thành kính mong ông Tám ghi nhận sự biết ơn của con

LTAN.

Marseille, ngày 8/12/81

Lê giảng trần thực hiện lý ơn
Thị hòa tâm thức đẹp tâm hồn
Ánh đèn quang chiếu người người giác
Nguyệt chiếu hòa tan chẳng thiệt hơn

Thiệt hơn chưa thức nghĩa ơn
Từ đời qua đạo mang ơn đời đời
Có buồn có tức mới rời
Đời là giả tạm nhờ đời tiến lên
Lấy không tiến hóa vững bền
Cùng chung nhịp thở do nền Trời ban
Vô ra tự hít tự bàn
Cha Trời phân giải mở đàng nội tâm
Thức tâm tự thức thì thâm
Ai đà thấu được cái tâm yêu thương
Cha Trời yêu quý vô lường
Ngày đêm ban bố tình thương cho người
Dạy vui dạy khóc dạy cười
Thân hình tứ đại người người phải mang
Tối tăm sáng suốt bàng hoàng
Sửa mình tiến hóa mở đàng khai tâm
Giữ cho thanh tịnh khỏi lầm
Vạn đường qui một tự tâm lý chơn
Chẳng còn tăm tối giận hờn
Thương yêu muôn loại rõ ơn Cha lành
Chơn tâm thanh tịnh thực hành
Đến nơi mới rõ mới rành giả chơn
Xác con chẳng phải của con

Thư Từ Lai Vãng

*Học rồi phải bỏ chẳng còn si mê
Giữ phần sáng suốt về quê
Ngộ Cha ngộ bạn muôn bề yên vui*

Ông Tám
LSH

Thư con đề ngày 4/10/81, ông Tám đã nhận được trên đường du thuyết từ Âu sang Á, sang năm tháng 4, 1982 mới trở về Canada.

Ngày 26/10/81

Kính thưa Thầy,

Bao lâu nay con định viết thư thăm Thầy, nhưng cứ ngần ngại e dè, nên mãi đến nay mới gửi thư kính thăm Thầy, thật là muộn màng và có lỗi. Con xin Thầy không nỡ trách con.

Thưa Thầy, tuy không viết thư cho Thầy, song mấy năm nay con vẫn thường xuyên liên lạc với anh chị VC luôn, nên vẫn đều đều biết tin tức Thầy và được thấy Thầy qua hình ảnh gửi về.

Thưa, chắc là Thầy không nhớ con đâu, vì đạo hữu quá đông, mà con là kẻ tới sau học muộn. Thời gian gần gũi học đạo với Thầy quá ít ỏi, thì bỗng nhiên thời cuộc đổi thay, mỗi người một nơi. Hồi đó con thường đi với bà L. và anh chị C. đến thăm Thầy tại nhà, và mỗi chiều

chúa nhật tại thiên đường HVE, không biết Thầy còn nhớ không?

Thưa Thầy, cô Tám và em Tuyết vẫn khỏe mạnh cả? Con nghe em Tuyết đã lập gia đình rồi thì phải? Có một dạo con thấy ảnh Thầy gởi về hơi ốm đi.

Con cũng thường liên lạc thư từ với bà L, và chúng con thường nhắc nhớ đến Thầy và cùng dìu nhau trên đường tu sửa. Bà ấy cũng có cho con biết là đã được gặp Thầy và đã nhận được rất nhiều lời khuyên dạy dỗ bổ ích Thầy cho, làm cho bà vững vàng tinh tấn hơn.

Thưa Thầy, hồi mới đầu Thầy xa chúng con, con có thầm trách Thầy sao Thầy nỡ bỏ chúng con trong lúc đang tu tiến. Đó là tâm trạng thường tình, hồi hột, cạn nghĩ. Sau này bình tâm lắng trí lại, con thấy chuyện gì ở đời này cũng đều do thiêng liêng sắp đặt cả và việc đạo cũng vậy thôi. Nên con chẳng dám trách Thầy nữa. Thầy đừng buồn con Thầy nhé. Con có làm bài thơ kính gởi Thầy. Tuy là xa xôi cách trở, nhưng con vẫn luôn luôn nhớ lời khuyên dạy của Thầy, cố gắng tu sửa, thanh lọc tâm hồn hướng về Thượng Đế, dù là đang ở trong hoàn cảnh không được thanh thân như xưa.

Cuối thư, con xin kính thăm sức khỏe của Thầy và quý quyến luôn được an lành.

Kính thư
C.

Thư Từ Lai Vãng

Kính tặng Thầy Lương Sĩ hằng, người đã từng điu đất, hướng dẫn con trên đường đạo hạnh. LTKC.

Kính nhớ lời Thầy:

*Nhớ lời Thầy dạy lo tu
Mai kia một nọ tu không kịp giờ
Ngày nay như trẻ bơ vơ
Giờ đây Thầy đã xa bờ quê hương
Cao xanh đời đổi vô thường
Thầy trò đôi nẻo riêng đường công phu
Nhớ Thầy con gắng sửa tu
Dù trong động loạn mờ lu đời đời
Đường đạo hạnh giờ đây chấp chững
Vắng Thầy dịu như những năm qua
Thầy ơi, Thầy ở phương xa
Hiểu lòng đệ tử quê nhà tiếc trông
Cảnh thiên đường từ nay vắng bóng
Nước mây còn buồn lặng chờ mong
Kính Thầy con gửi đôi dòng
Lời Thầy khuyên dạy con không phai mờ*

Marseille, ngày 8/12/81

*Lữ giáng trần học hỏi tiến nhanh
Thị hòa các giới tự phân hành
Kim kia tuy nhọn lòng không độc
Chi thấu ý Trời rõ đạo thanh*

*Đạo thanh khai triển phân hành
Mỗi người một nẻo tự hành đạo tâm*

Đạo đời siêu diệu yên tâm
Tự tầm tự tiến chẳng làm chẳng sai
Biết hồn biết vía mới tài
Qui y chơn pháp ngày ngày tự tu
Chẳng còn loạn động gieo mù
Tâm minh thức giác trùng tu thiên đàng
Lấy không làm đích tự bàn
Mỗi màn mỗi tiến tự an tâm lòng
Chẳng còn chờ đợi ngóng trông
Chuyển vòng khai triển tự tầm tự đi
Hồn thời giáng thế dự thi
Vía thời phục vụ oai nghi của Hồn
Thành tâm tiến giải ôn tồn
Cha Trời ban phước giữ Hồn mà tu
Xác là giả tạm giải ngu
Học cho thức giác từ mù trở minh
Học bài trong lý trong tình
Lưu phần sáng suốt chính mình mang đi
Bỏ đời qua đạo một khi
Cao siêu tự thức tâm thì mới an
Tu rồi khai triển muôn đàng
Qui về một cõi chẳng bàn loạn tâm

Thầy
LSH

Thư Từ Lai Vãng

TP HCM, 10/11/81

Kính lạy Thầy,

Trước đây con là một Phật tử và là một giáo sư kỹ thuật. Sau này con vẫn tiếp tục trong nghề giáo dục của con.

Con cứ bị bệnh mãi, đến năm 1979 có mấy người bạn họ chỉ con hành pháp của Thầy. Lúc đầu con chưa hiểu, nhưng khi làm thử, con đã thấy pháp này chữa bệnh rất là vi diệu. Đến năm 1980, con gặp Thân Kim của Mẹ Diêu Trì LTKT. Nhờ ơn Thân Kim độ cho, con đã vào chay và bắt đầu hành pháp thật sự.

Thật vi diệu vô cùng. Lần đầu tiên quì trước Điện Mẹ, con thượng hương Ôn Trên, con đã nhìn thấy một luồng điện như mặt trăng lơ lửng, từ trên không gồm màu xanh đỏ tím vàng, móc vào giữa hai lông mày của con. Con cảm thấy sung sướng và run người.

Thế là bắt đầu từ đó, con hết sức tin tưởng và công phu tinh tấn để được gặp Thầy và ở bên Thầy.

Vào ngày rằm tháng 8 năm Canh Thân, giữa lúc hành thiền, con nhìn thấy Thầy cho con ăn một thứ quả lạ thơm ngon và mát lạnh. Qua hôm sau, nhằm ngày 18/8 Canh Thân, đang trong khi hành thiền, con nghe nổ to hai tiếng, con đã được khai thiên môn.

Con nào có hiểu gì đâu. Con đến Mẹ mới được rõ tự sự. Con vẫn chưa tin và thắc mắc mãi. Thế là suốt ba ngày liên tiếp, trong lúc hành thiền trưa tối, con đều được tự con nhìn thấy trên bộ đầu, trong bản thể của chính con, trong như pha lê và thấy cả Thiên Môn của

con đã được khai mở. Con đã hết sức ngạc nhiên vì con thấy các bạn đạo của con, người ta tu tinh tấn, và đàn anh đàn chị con vẫn chưa thấy gì, có lý nào mà con lại mau quá vậy, thua Thầy.

Sau được Thân Kim của Mẹ và ông Sáu lý giảng về căn nghiệp, con mới hiểu được. Con thật vô phước chưa được gặp Thầy như những bạn đạo khác. Con tin rằng dù ở nơi đâu, chắc Thầy vẫn sẵn sàng trợ duyên cho con được tinh tấn trong việc tu hành, cho xác thân con bớt bị khảo đảo.

Kính thưa Thầy, cách đây 5 năm, tình cờ trong sự giúp đỡ và thông cảm, con gặp một người bạn nam, họ đang ngập lặn trong truy lạc bê tha. Con hết sức lo lắng giúp đỡ và an ủi để bạn con trở nên người tốt, có đạo đức của một nhà mô phạm. Thế là chúng con kết hợp nhau thành vợ chồng.

Thời gian 5 năm, người ấy trở nên tốt đẹp và chúng con rất hạnh phúc sống với nhau để dẫn dắt nhau tu học theo đạo pháp của Thầy. Thế mà khi hai chúng con vừa được tốt đẹp trong Đạo Vô Vi của Thầy, chúng con có con.

Khi được biết con mang thai thì chồng con ruộng rẫy, đuổi xua và hành hạ con đủ mọi điều, mà con không bao giờ có thể tương, từ lời nói đến cử chỉ của chồng con đối với con.

Chồng con khi xa con rồi, người ra đời ăn mặn và trở lại cuộc sống truy hoan truy lạc. Con rất đổi buồn phiền, nhưng con cố gắng tin vào Ông Trên, Cha Mẹ và Thầy. Con vẫn một mực tu hành và cố quên hết mọi sự

Thư Từ Lai Vãng

khảo đảo. Mẹ Mẫu thấy xác thân con bị khảo đảo cũng thương con và vẫn hằng an ủi con.

Nay con gần đến ngày sanh nở, thiếu thốn đủ mọi điều. Con không biết sao đây. Con vẫn tin nơi Ông Trên và Thầy soi sáng và giúp đỡ cho xác thân con và nhất là con của con khi ra đời được bình thường, để mai hậu nó sẽ là người hữu dụng của chúng sanh. Con tin tưởng rằng xác con giữa lúc tu hành chắc Ông Trên và Thầy không nỡ phụ lòng người chơn chất. Con xin Thầy thương con để trợ duyên cho linh hồn đứa bé vô tội khi ra đời được tốt đẹp đối với chúng sanh. Con hết sức tin tưởng ở Ông Trên. Lúc nào con cũng hướng về Thầy để mong Thầy dạy bảo.

Kính lạy Thầy của linh hồn con trẻ dại khờ ở thế gian, lúc nào cũng muốn Thầy dẫn dắt.

Nay kính
UCH

Marseille, ngày 8/12/81

*Uông giáng trần học cảnh nghĩa ân
Cầm nang trong cuộc triển khai tăng
Hồng tâm bất khuất qui đường đạo
Học hỏi chuyên cần rõ nghĩa ân*

Nghĩa ân tại thế góp phần
Dựng xây xây dựng mở tầng cảm giao
Mẹ con con mẹ thuở nào
Học bài tiến hóa rõ màu thiên ban
Kích tâm khai mở trí đàng
Hồng ân ban rải tạo màn thức tâm
Tiến trình học hỏi diệu thâm
Tầng cao tầng thấp tầng gần tầng xa
Qui hồn tự thức tự hòa
Ái ân tạm cảnh mình xa hiểu gần
Duyên đời tự tạo một phần
Tâm qui chơn pháp tự lần tiến lên
Xuất hồn mới rõ đạo nền
Bên Trên sẵn có chẳng quên lối về
Cảnh đời coi tạm chán chê
Bề ngoài thốn thức quên quê của Hồn
Tu hành chớ vội bồn chôn
Từ từ tiến giải tự ôn quá trình
Vạn linh qui hội nơi mình
Bình tâm vững chí hương tình hư không
Chẳng còn vọng động ước mong
Tâm thành tự đạt lòng vòng tiêu tan
Lý kia phân giải rõ ràng
Cùng chung nhịp thở mọi đàng như nhau
Từ Âu sang Á trước sau
Dạy cho thấu đạo nhiệm màu Trời ban
Sang năm tiếp tục khai màn
Canada tái hợp họp bàn tham tu
Cần khôn thiên hạ vui cười
Mở tâm khai triển chẳng lười chẳng mê
Chẳng còn lý luận khen chê
Trợ duyên hành đạo hướng về hư không

Thư Từ Lai Vãng

*Nay con xa cách vợ chồng
Nuôi con học đạo qui tông Chơn Như
Thương người giữ lấy nụ cười
Ru con dạy bảo người người tránh dâm
Thức rồi tự luyện tự tâm
Thầy là sáng suốt chẳng làm chẳng sai
Trong con có sẵn hoài hoài
Ai ai cũng vậy lập đài tự tu*

Thầy

TP HCM, ngày 26/10/81

Kính gửi ông Tám,

Con đã nhận được thư và hình ông Tám vào tháng 9/81. Con mừng quá đến muốn khóc.

Thưa ông Tám, vừa qua, trong khi làm Pháp Luân nằm sau lúc công phu, con có nghe bên tai âm thanh ông Tám đang giảng, đồng thời chợt có tia sáng gần chỗ con nằm và con lại nghe rõ nhất là con sẽ thường được nghe ông Tám giảng mà khỏi dùng máy cassette. Con hơi thắc mắc không biết có phải con thấy băng cassette giảng pháp gửi về xứ mình có gặp khó khăn, rồi con ao ước thế không nữa. Con xin ông Tám cho con biết để con chuẩn bị đón nghe qua luồng điển của ông Tám ban rải về cho chúng con.

Ông Tám kính, bên nhà, ngoài giờ đi dạy học ban ngày, thỉnh thoảng con có đến thiền đường ông HVE để đón đọc những bài giảng mới của ông Tám ở xứ ngoài,

và thăm viếng gia đình ông bà M. ở Tân Định, một bậc cao niên mà con đang học hỏi những điều quý báu của ông, để soi sáng và tu sửa bản thân con thêm nữa.

Hồi đầu tháng 10/81, chị N. và con có nhận được hai gói quà thuốc tây của bà H. và ông T. ở Pháp. Trong gói quà của chị N., bà H. gởi tặng bài thơ Tôi Tâm Tôi. Còn con được ông T. tặng bài thơ Người Mẹ Không Chồng của ông Tám. Ông T. có cho chúng con biết sở dĩ biết địa chỉ chúng con và giúp đỡ bạn đạo ở VN là do Đức ông Tám cho biết. Gia đình chúng con xin cảm ơn ông Tám đã giúp cho chúng con luôn có dịp mở mang và học hỏi ở các bạn đạo ở hải ngoại.

Thư ông Tám, con muốn làm thơ để gởi đến ông Tám xem mà con sợ mình sẽ không diễn hết ý, đôi khi phạm nhiều sai sót, nên hôm nay con làm gan viết đại ông Tám xem, ông Tám đừng cười con quê nhé. Có lẽ bài thơ này sẽ đến Canada vào dịp Noël, nên con mượn tháng 12 làm đề tài.

*Lời Thầy nhắn nhủ vừa qua
Con xin tạc dạ rèn trui tâm này
Giáng Sinh cứu thế xuống trần
Là ngày kỷ niệm Cha Trời ban ân
Tâm thanh con nguyện giữ gìn
Dù cho trần thế có làm mờ phai
Một lòng trọn pháp Vô Vi
Con xin cảm nhận mặc dù khổ đau
Bài này Cha bảo con tường
Thuộc xong cay đắng mới là con Cha
Cha ơi, con trẻ dại khờ
Xin Cha bố hóa để Hồn Vía mình*

Thư Từ Lai Vãng

*May nhờ Cha rải hồng ân
Chủ nhân thức tỉnh tiếp luồng điển thanh
Con hằng luyện tập công phu
Để cho trí sáng tâm khai dần dần
Đến đây con cạn ý rồi
Lần sau con cố viết nhiều Thầy xem*

Kính thơ
LKC

Marseille, ngày 8/12/81

KC,

*Thư con đã đến tay Thầy
Biết con hiếu học ngày ngày sửa tu
Xác thân đen tối lại ngu
Biết hôn tỵ tiến dẹp mù nội tâm
Ngoại lai chớ vội nghe lầm
Giữ thanh dẹp trước mới tâm đến nơi
Tâm tâm tương ứng do Trời
Độ cho thức giác rõ đời thiệt hư
Bình tâm thức giác vui cười
Người người giao cảm, người người cảm giao
Ý Trời qui định sắc màu
Lấy không làm đích kết tâu về quê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Tiến lên cảnh thật giải mê lý trần
Trong con có sẵn muôn phần
Khai thông tự hưởng chẳng cần nhờ ai
Biết Hôn biết Vía mới tài*

*Xác là giả tạm ngày ngày học thêm
Điển thông sáng suốt tạo niềm
Tiến trong đà tiến êm đềm ra đi
Tâm mình học hỏi học thì
Yêu thương vô tận chẳng suy tiến hoài
Trong con sẵn có thanh đài
Điển quang sáng suốt ngày ngày yên vui
Sống trong nguyên lý đạo mùi
Kim Chi tiến hóa an vui đời đời*

Ông Tám
LSH

Ba Càng, ngày 22/10/81

Thưa Thầy,

Chùng nào Thầy trở lại nhà cho con đánh lễ, được ra mắt Thầy?

Thưa Thầy, trong đường đạo có nhiều sự trở ngại, chông gai biết bao. Vì nếu có thanh tịnh thì phải có động loạn thật nhiều phải không Thầy? Xin Thầy giải thích cho con điều động loạn, rồi lúc nào hết mới vào thanh được.

Con người hành pháp rồi đến trình độ như thế nào mới bước vào đạo pháp, từ sự chuyển tiếp đó nó khác nhau trong bản thể như thế nào?

Thư Từ Lai Vãng

Đầu năm Tân Dậu, cô N. ở Vĩnh Long có viết một bài thi, nghe nói là luồng điển của Thầy về chấm các bạn đạo vào bán kết, trong đó có tên con qua câu:

Xuân Tiên đợi bến sang đò

Xin Thầy giải thích cận kẽ về bài thơ trên cho con được rõ.

Đạo tức ở trong tâm, thì hành pháp phải sửa bên trong bản thể của mình, nhưng tại sao tu xuất hồn, có phải lúc đó mình đã đạt được đạo trong bản thể rồi không? Mà tại sao không lo đi vào trong, lại muốn xuất hồn ra ngoài vũ trụ đánh lễ Phật cùng Cha? Thầy hãy giải thích cho con rõ chỗ này.

Cuối thư cho con gửi lời thăm tất cả các đạo hữu. Chúc tất cả các đạo hữu tu tiến nhanh. Nghe một bạn đạo VN nói tu phải thành thật như Thầy.

Con mong sẽ được học đạo ở Thầy bằng Vô Vi.

Con của Thầy
NXT

Marseille, ngày 9/12/81

XT,

Trên đường du thuyết từ Âu sang Á, đến sang năm 1982 tháng tư Thầy mới trở về Canada. Đã được đọc thư con đề ngày 22/10/81.

Được biết con vẫn bình an và tiếp tục hành thiền. Người tu luôn luôn từ động đi đến tịnh. Càng ngày càng thanh nhẹ và không sợ động thì mới thật sự là người tu. Nghiêm chỉnh sửa mình mới rõ nghiệp tu.

Bản thể có tam giới: thượng, trung, hạ. Chính mình phải tự mượn Pháp Luân Thường Chuyển giải từ trước đến thanh. Thầy có chấm thi cho bạn đạo, lúc nào cũng trực tiếp thử thách trong hoàn cảnh và bắt buộc nó phải chịu đựng để tiến, chứ không chịu nhập xác một ai, để gây sự hoang mang cho mọi người. Còn phần thiêng liêng đó là khuyên con tu mà thôi. Sửa tâm thanh nhẹ là biết quý thể xác đang mang, khai mở nó đến thanh nhẹ thì mới xuất hồn được. Nhẹ nhàng thì mới thấy rõ sự ra vô của chính mình để học đạo. Nếu không qui về nội thức thì không bao giờ xuất hồn được.

Còn việc con đánh lễ Cha, Phật và Thầy cũng là tâm con đã được thanh lọc thì mới ứng được tình cảnh này. Thầy lúc nào cũng về VN và lúc nào cũng không về là vậy. Khi các con thanh nhẹ thì con là Thầy. Khi các con trực thì chỉ có con cũng như không có Thầy. Tu về Vô Vi thì phải tự tìm thì tôi sẽ tìm được tất cả. Các con không nên nghe theo lời động loạn ngoài tai, nhưng các con tự xây dựng nội thức thì mới đúng là hành giả vô vi.

Thư Từ Lai Vãng

Phật là gì? Phật là tư tưởng quân bình và thanh tịnh, đúng theo ý nghĩa của hai chữ Vô Vi. Vô là không, Vi là nhỏ nhất cũng không còn. Tức là “nhứt trần bất nhiễm” thì mới thật là sáng suốt, không còn bị lôi cuốn theo bản tánh tham sân si hỷ nộ ái ố dục nữa. Thức hồi sinh của phần Hôn là bất diệt, tiến hóa mãi mãi đến vô cùng tận thì mới rõ nguyên năng của Thượng Đế. Bất chấp gian lao thì mới thật sự hưởng được mùi đạo.

*Ngô giáng trần học hỏi triền miên
Xuân thu giao cảm giải tâm phiền
Tiên đồng khai mở tâm thường thức
Cảnh giới trần gian đạo nối liền*

Chúc các con vui khỏe và tự tu tự tiến.

Thầy
LSH

Hết tập 2

DANH-SÁCH CÁC THIÊN-ĐƯỜNG VÀ TRUNG-TÂM VÔ-VI

TẠI HOA-KỲ

1. T/T Kent, WA

C/O Ông Bình Chương
9742 S. 239th Place
KENT, WA 98031
(206) 854-2955

2. T/T Tacoma, WA

C/O Nguyễn Văn Mai
6124 N. 40th
TACOMA, WA 98047
(206) 752-4384

3. T/T Olympia, WA

C/O Nguyễn Trí Vương
5809 20th Ave. SE
LACEY, WA 98053
(206) 459-2405

4. HỘI ÁI HỮU VÔ VI WASHINGTON

T/Đ Longview, WA

C/O Nguyễn Khắc Trừ
2787 Taylor Ave.
LONGVIEW, WA 98632
(206) 425-7654

5. T/Đ Portland, OR

C/O Nguyễn Đức Trọng
2809 SE Division St.
PORTLAND, OR 97202
(503) 231-0059

6. T/Đ Portland, OR

C/O Nguyễn Hữu Lâm
1522 SE 139th Ave.

PORTLAND, OR 97233
(503) 257-8657

7. T/T Corvallis, OR

C/O Dương Ngọc Thùy
2325 NW Fairlawn St.
CORVALLIS, OR 97330
(503) 752-1258

8. T/T Eugene, OR

C/O Nguyễn Quang Hải
3323 Sporey Blvd.
EUGENE, OR 97405
(503) 342-2085

9. T/T Sacramento, CA

C/O Nguyễn Thiện Tánh
9400 N. Kiefser Blvd. #8
SACRAMENTO, CA 95862
(916)362-6690

10. T/T San Francisco

C/O Trần Thiên Phú
344 18th Street
SAN FRANCISCO, CA 94110
(415) 552-9450

11. HỘI ÁI HỮU VÔ VI BẮC CALI

PO BOX 21516
San José, CA 95151-1516

12. T/Đ San José

C/O Lý Vĩnh
436 N. 10th Street

- SAN JOSÉ, CA 95112
(408) 288-9584
- 13. T/T Bakerfield, CA**
C/O Nguyễn Văn Hưng
3905 Peachwood Ct.
BAKERFIELD, CA 93309
(805) 834-888
- 14. T/Đ Pomona, CA**
C/O Nguyễn Văn Diễm
20342 Julliard Dr.
WALNUT, CA 91789
(714) 594-3730
- 15. T/Đ Culver City, CA**
C/O Nguyễn Hoàng Long
5333 Inglewood Blvd.
CULVER CITY, CA 90230
(213) 827-0430
- 16. T/T Los Angeles, CA**
C/O Hoàng Văn Hoa
1242 S. Kingsley Dr.
LOS ANGELES, CA 90006
(213) 773-1014
- 17. NHÀ IN VÔ-VI**
14869 Dillow St.
WESTMINSTER, CA 92683
(714) 891-0889
- 18. T/T Irvine**
C/O Đỗ Hoàng Nga
14645 Seron Ave.
IRVINE, CA 92714
(714) 551-9206
- 19. T/T San Diego, CA**
C/O Thiêm Tuệ Nhi
2078 Via Las Cumbres #4
SAN DIEGO, CA 92111
(619) 576-2403
- 20. T/T San Diego, CA**
C/O Dương Văn Đê
5215 Landis St.
- SAN DIEGO, CA 92105
(619) 582-7179
- 21. T/T West Jordan, UT**
C/O Đoàn Minh Nguyễn
1801 W. 7600 S. #C 202
WEST JORDAN, UT 84084
- 22. T/Đ Salt Lake City,**
C/O Mai Văn Kỳ
749 N. Dorothea Way
SALT LAKE CITY, UT
84116 (801) 595-1688
- 23. T/T Denver, CO**
C/O Lê Trọng Văn
2090 S. Sheridan Blvd.
DENVER, CO 80227
(303) 935-5734
- 24. T/Đ Jamesville. WI**
C/O Trần Ngọc Quang
716 Roosevelt Ave.
JAMESVILLE, WI 53545
(608) 756-5178
- 25. T/T Dearborn, MI**
C/O Trần Kim Trung
21321 Audette
DEARBORN, MI 48124
(313) 562-5645
- 26. T/T Dekalb, IL**
C/O Nguyễn Văn Xang
1728 Oakwood
DEKALB, IL 60187
(815) 758-3218
- 27. T/T Wheaton, IL**
C/O Trần Thế Toàn
2 Wheaton Center #608
WHEATON, IL 60187
(312) 668-0359
- 28. T/T Ashland, MA**

C/O Trần Ngọc Dũng
ASHLAND, MA 01721
(508) 881-5259

29. T/T Boston, MA

C/O Nguyễn Ngọc Ân
414 Tremont St. #8
BOSTON, MA 02116
(617) 426-8442

30. T/T Dorchester, MA

C/O Nguyễn Văn Minh
10 Granville St. #2
DORCHESTER, MA 02124
(617) 282-0824

31. T/T Maynard, MA

C/O Nguyễn Văn Ty
6 Glenn Dr.
MAYNARD, MA 01754
(617) 897-9519

32. T/T Wyo Hills. PA

C/O Nguyễn Văn Phước
53 Wingert Rd.
Wyo Hills, PA 19610
(215) 373-7089

**33. HỘI ÁI HỮU VÔ VI
WASHINGTON, DC**

T/Đ Arlington, VA
C/O Nguyễn Hữu Phú
817 N. Wakerfield St. #2
ARLINGTON, VA 22203
(703) 525-6139

34. T/T Glendale, AZ

C/O Nguyễn Đăng Khanh
3650 W. Bluefield Ave.
GLENDALE, AZ 85308
(602) 439-2568

35. T/T Temple, AZ

C/O Cao Hữu Thế
2537 N. Champlain Ave.
TEMPLE, AZ 85281
(602) 894-9272

36. T/Đ Arling, TX

C/O Nguyễn Võ
2120 Foxcroft Lane
ARLINGTON, TX 76014
(817) 456-0986

37. T/Đ Dallas, TX

C/O Lê Quang Bình
3118 Villa sur Trail
DALLAS, TX 75228
(214) 613-3979

**38. HỘI ÁI-HỮU VÔ-VI
DALLAS**

4806 Larue Street
DALLAS, TX 75211
214) 331-9124

39. T/T San Antonio, TX

C/O Lê Quốc Toàn
1407 Waverly
SAN ANTONIO, TX 78201
(512) 734-8253

40. T/T Forth Worth, TX

C/O Phạm Văn Trạch
1308 Willow Glen Circle #220
Forth Worth, TX 76134
(817) 293-2646

**41. HỘI ÁI HỮU VÔ VI
HOUSTON**

T/Đ Tứ Thông
202 Hawkins
Houston, TX 77037
(713) 448-7460

42. T/Đ Tạo Tịnh

C/O Mai Bình
10423 Airline Dr.
HOUSTON, TX 77037
(713) 445-1676

43. T/Đ Austin, TX

C/O Nguyễn Văn Liêm
1000 Bodgers Dr.

AUSTIN, TX 78753
(512) 339-0159

44. T/Đ Tulsa, OK

C/O Nguyễn Huệ Hùng
2832 S. 115th E. Ave.
TULSA, OK 74129
(918) 665-8924

45. T/Đ Gretna, LA

C/O Ứng Văn Bôn
2193 Carol Sue Ave.
(504) 362-5094

46. T/T Harvey, LA

C/O Nguyễn Văn Đông
1132 Curtis St.
HARVEY, LA 70058
(504) 340-5991

47. T/T New Orleans, LA

C/O Nguyễn Văn Bảnh
7700 Butterfield Rd.
NEW ORLEANS, LA
70126 (504) 246-9373

48. T/Đ Tampa, FL

C/O Lê Thanh Tùng
3314 W. Louisiana Ave.
TAMPA, FL 33614
(813) 870-0902

49. T/T Cocoa, FL

C/O Nguyễn Văn Sang
6970 Pluto Ave.
COCOA, FL 32927
(305) 631-7141

50. T/T Southfield, MI

C/O William Võ
27400 Franklin #524
SOUTHFIELD, MI 48034
(313) 357-2376

51. T/T Hapeville, GA

C/O Võ Hữu Thời
3462 Meadow Rd.
HAPEVILLE, GA 30354

52. T/Đ Honolulu, HI

C/O Trần Văn Dú
1635 Meyers St.
HONOLULU, HI 96819
(808) 845-5806

TẠI ÂU CHÂU

TÂY ĐỨC

1. T/Đ Giessen

C/O Đoàn Văn Thuận
Kropbacher Weg. 29B
6300 GIESSEN
WEST GERMANY
Tel: 0641/66565

2. T/T Berlin

C/O Tô Trường Xuân
Schulstr. 37 D.
1000 BERLIN 65
WEST GERMANY
Tel: 030/465-5330

3. T/Đ Phong Hương

C/O Vương Tấn Phong
Waagen Str. 57
4000 DUSEELDORF 1
WEST GERMANY
Tel: 0211/783905

4. T/T Hannover

C/O Trần Như Sơn
Ihmepassage 2 (W.572)
3000 HANNOVER 91
WEST GERMANY
Tel: 0511/454557

5. T/T Munchen

C/O Hà Phước Thảo
Triebstr. 8a
800 Munchen 50
WEST GERMANY
Tel: 089/141-060

ANH

T/T London

C/O Trần Ngọc Sơn
Flat 59 Warburton House
Warburton Street
London E8 3RS
ENGLAND

HÒA-LAN

T/T Heerlen

C/O Nguyễn K. Thanh Thủy
De Tichel 31
6471 RA HEERIEN
HOLLAND

THỤY-SĨ

T/T Genève

C/O Nguyễn Văn Tân
16 rue de la Ferme
1205 GENÈVE
SWITZERLAND
Tel: (022) 292-237

THỤY-ĐIỂN

C/O Mme Thiên Kim
Skeppareg 26-311
60227 NORRKOPING
SWEDEN

ĐAN-MẠCH

T/Đ Esbjerg

C/O Khổng Trung Huyền
Tinghojs Allé 16DI.MF
8220 BRABAND
DANMARK
Tel: 75-459-454

PHÁP

T/Đ Paris

C/O Mã Tố Anh
182 Ave. Rouget de L'Isle #E92
94400 Vitry sur Seine
FRANCE
Tel: 46 822 709

HỒI LÁI HỮU VÔ VI PHÁP

C/O Alain Canitrot
Res. Le Vallona
12 Rue Allende Salvador
92000 Nanterre FRANCE
Tel: 47 240 260

T/Đ Toulouse

C/O Trịnh Quang Thắng
2 Rue Béarn
31100 Toulouse FRANCE
Tel: 61 440 497

Tịnh Xá Thanh Bạch

32 rue de Plessier Hameau de
Village
77730 Vitry sur Marne
FRANCE
Tel: 236 210

T/T Rodez

C/O Raymond Garcia
6 Bd. Gambetta

12000 Rodez FRANCE
Tel: 65 693 587

T/Đ Limoge

C/O Melle Mougamadou Sarah
28 Allée Fabre D'Enlantine
#639
87100 Limoge FRANCE

T/Đ Marseille

C/O Lương Trọng Mỹ
80 Lot la Bégoude
13710 Fuveau FRANCE

T/Đ Strasbourg

C/O Mme Dupuis
21 Rue Des Templiers
0800 St. Julien Les Villas
10000 Troyes FRANCE
Tel: 88 293 396

T/Đ Gien

C/O Thái Hoàng Long
Route de la Bosserie
45500 Gien FRANCE
670 829

RÉUNION

T/T Réunion

C/O Trần Hùng Đạo
51 Ave. Jean Jaurès
97470 St. Benoit
ILE DE LA RÉUNION
FRANCE 502 244

BỈ

T/T Liège

C/O Hoàng Qui Luật
45 Quai Bonaparte
B4020 Liège BELGIUM

T/Đ Bruxelles

C/O Nguyễn Văn Sang
13 rue Ruysdael
1070 Bruxelles BELGIUM
Tel: 02 521 8458

NA-UY

T/T Na-Uy

C/O Nguyễn Đức Thái
Lunds Gt 40 2800 Gjøvik
NORWAY

T/T Askim

C/O Nguyễn Văn Giàu
Osali VN 13- 1800 Askim
NORWAY

CANADA

HỘI ÁI HỮU VÔ VI CANADA

T/Đ Montréal

C/O Cổ Văn Thuận
2340 St. Jacques Ouest
MONTREAL, PQ
CANADA H3J 2M7
Tel: (514) 932-2444/931-9283

T/Đ Thúc Tâm

C/O Võ Tấn Tài
784 Place de Chaumont
Laval des Rapides, PQ
CANADA H7N 5V8
Tel: (514) 669-1218

T/Đ Missiauga

C/O Phạm Bá Lâm
93 Hauson Rd.
MISSISSAUGA, ONT
CANADA L5B 2E3
Tel: (416) 270-6374

T/T Hamilton

C/O Nguyễn Thị Niên
155 Stinson St. #7
HAMILTON, ONT
CANADA L8N 1S7

T/Đ Vancouver, BC

C/O Vương Thanh Sơn
625 E. 19th Ave.
VANCOUVER BC
CANADA V5V 1R1
Tel: (604) 872-7294

T/Đ Vancouver BC

C/O Cao Văn Quan
784 E. 56th Ave.
VANCOUVER, BC
CANADA V5X 1R1
Tel: (604) 321-7136

T/Đ Edmonton

C/O Nguyễn Chí Nghĩa
16250 109th St.
EDMONTON, ALBERTA
CANADA T5X 2R1
Tel: (403) 457-2512

T/Đ Calgary

C/O Nguyễn Tịnh Bích
4212 14th Ave. S.E.
CALGARY, ALBERTA
CANADA T2A 0K5
Tel: (403) 273-9085

T/T Calgary

C/O Trần Lương
115 Benorooke Close S.E.
CALGARY, ALBERTA
CANADA T2A 3N9
Tel: (403) 235-6936

T/T Halifax

C/O Nguyễn Văn Bang
26 Margaret Rd., Covie Hill
HALIFAX, NOVASCOTIA
CANADA B3N 1R9
Tel: (902) 479-0447

TẠI Á CHÂU

HONGKONG

T/Đ Di Lạc

C/O Mã Tố Anh
307 Kam Sheung Yuen Long
NT Kowloon HONGKONG
Tel: 0-488-5353

NHẬT BẢN

T/T Tokyo

C/O Cao Hồng Nhung
Shibuyaku Hirro 3 12 37
Yokoyamakata, TOKYO 150
JAPAN

PHI LUẬT TÂN

T/T Manila

C/O Nguyễn Thị Hai
34 Angeles St.
Fortune Village 1 Valenzuela,
Bulacan
MANILA, PHILIPPINES

TÂN TÂY LAN

T/T New Zealand

C/O Quan Quốc Nguyễn
10 Portman Rd.
Mt. Wellington Auckland
NEW ZEALAND
Tel: 011 64 9 599 493

TẠI ÚC CHÂU

T/Đ Glen Waverley

C/O Phan Thuận Hòa
22 Kinnoull Grove
GLENN WAVERLEY
VIC 3150 AUSTRALIA
Tel: (049) 233-0374

T/Đ Adelaide

C/O Nguyễn Nam Tân
11 Pratt Ave.
Pooraka, SA 5095
AUSTRALIA
Tel: (08) 260-5396

T/T Nam Perth

C/O Lê Tấn Quan
40 Ranmere Way Langford,
6155 W.A. AUSTRALIA
Tel: (09) 451-9448

T/Đ Tây Perth

C/O Nguyễn Ngọc Anh
8 Reedy Court Balga
W.A. 6061 AUSTRALIA
Tel: (09) 344-5707

T/T Nam Úc

C/O Nguyễn Sĩ Yên
31 Simpson Ave.
Queenstown S.A. 5014
AUSTRALIA

T/Đ Sydney

C/O Bùi Đông Phương
80A Sir Joseph Bank St.
Bankstown, NSW 2200
AUSTRALIA
Tel: (02) 707-2072

T/Đ Newcastle

C/O Vũ Quang Minh
43 George St.
Tighes Hill, NSW 2297
AUSTRALIA
Tel: (049) 621-1015

T/T Surrey Hills

C/O Trương Hòa Hưng
34/149 Devonshire St.
Surrey Hills, NSW
AUSTRALIA

T/T Canberra

C/O Nguyễn Trọng Thanh
13 Moruya Circuit Kaleen,
ACT 2617 AUSTRALIA